

അറിയിപ്പുകാലം

SEASON OF ANNUNCIATION

موسم الحبل

سُبْحَتَا
SUNDAYاَوَّلُ حَفَا
MONDAYاَلثَّانِي حَفَا
TUESDAYاَلثَّلَاثِي حَفَا
WEDNESDAYالرَّابِعُ حَفَا
THURSDAYاَلْخَمِيسُ
FRIDAYالسَّابِتُ
SATURDAY5
2Mezalto
St. Mary's Visit to Elizabeth1
346th Memorial of
Thoma Mar Dionysius Metropolitan
(Pathanapuram Mt. Tabor Dayara)5
4Comme. of the Martyrs
St. Barbara, St. Juliana
& St. John the Solitary1
55
6Comme. of St. Soke
(St. Nicholas) Bishop of Myre
(Christmas Father)1
75
843rd Memorial of
Mar Baselius Augen Catholicos
(Devalokam Catholicate Chapel)

‘കുവൈറ്റ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാസമ്മേളനം’ ആശീർവദിക്കുവാൻ എത്തിച്ചേർന്ന പ. കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കുവൈറ്റ് വിമാനത്താവളത്തിൽ ഊഷ്മളമായ വരവേല്പ് നൽകിയപ്പോൾ.

കോടതിവിധികൾ നടപ്പാക്കാനുള്ളത്:

പ. കാതോലിക്കാ ബാവ

കുവൈത്ത് സിറ്റി: എല്ലാ കോടതിവിധികളും നടപ്പാക്കാനുള്ളതാണെന്ന് പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ. ചിലത് നടപ്പാക്കുകയും മറ്റു ചിലത് നടപ്പാക്കാതിരിക്കുകയുമാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് കുവൈത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകകളുടെ വിവിധ പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ എത്തിയ പ. കാതോലിക്കാ ബാവ പറഞ്ഞു.

ശബരിമലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കോടതിവിധിപോലെ തന്നെ നടപ്പാക്കാനുള്ളതാണ് സഭാ തർക്കവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കോടതി വിധികളും. എന്നാൽ, അത് നടപ്പാക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയെയും അമിതമായി വിശ്വസിക്കരുത്. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ നിലനിൽപിനായി പലതും കാണിക്കുകയാണ്. കോടതി വിധിക്കെതിരെ ആചാരങ്ങളുടെ പേരിലുള്ള എതിർപ്പ് ഇന്ത്യ പോലുള്ള രാജ്യത്ത് ആപത്തുണ്ടാക്കും. അതേ സമയം സാവകാശമെടുത്ത് വിധി നടപ്പാക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് വേണ്ടത്. ശബരിമല വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സമാധാന പ്രശ്നമുണ്ട്. സമാധാന ലംഘനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ചിലർക്ക് രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യവുമുണ്ട്. നിയമപരമായ വിഷയങ്ങൾ നിയമപരമായി തന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം.

ദേവാലയങ്ങളിലെത്തുന്ന വനിതകളുടെ പ്രായപരിധി സംബന്ധിച്ച് ഒരു കാലത്ത് സഭയിലും പ്രശ്നമുണ്ടായിരുന്നു. ദേവാലയങ്ങളിൽ പോകണോ പോകേണ്ടയോ എന്ന തീരുമാനം വിശ്വാസികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു അന്ന് സഭ. നല്ല ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ആളുകൾ ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശരിയും തെറ്റും തിരിച്ചറിയാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയിലാണിപ്പോൾ മനുഷ്യൻ. മൂല്യങ്ങൾ നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു- അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മലങ്കര സഭാ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി ബിജു ഉമ്മനും പ. കാതോലിക്കാ ബാവ യോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു.

പിറവം പള്ളി തർക്കത്തിൽ സർക്കാരിന് ഹൈക്കോടതിയുടെ രൂക്ഷവിമർശനം

പിറവത്ത് ഒത്തുതീർപ്പ് ചർച്ച; ശബരിമലയിൽ ചർച്ചയില്ല; ഇരട്ടത്താപ്പെന്ന് ഹൈക്കോടതി

കൊച്ചി: പിറവം പള്ളിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തർക്ക കേസിൽ സർക്കാരിന് ഹൈക്കോടതിയുടെ രൂക്ഷവിമർശനം. സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവ് നടപ്പാക്കുന്നതിൽ സർക്കാരിന് ഇരട്ടത്താപ്പെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിമർശിച്ചു.

ശബരിമലയിൽ സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവ് നടപ്പാക്കാൻ ആയിരക്കണക്കിന് പോലീസിനെ സർക്കാർ വിന്യസിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, പിറവത്ത് സംരക്ഷണം നൽകാതിരിക്കാൻ പറയുന്ന ന്യായങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്ന് കോടതി പറഞ്ഞു. പിറവം വിഷയം ഒത്തുതീർക്കാൻ ചർച്ച നടത്തുന്ന സർക്കാർ ശബരിമല വിഷയത്തിൽ എന്തുകൊണ്ട് ചർച്ച നടത്തുന്നില്ലെന്നും കോടതി ചോദിച്ചു. പിറവം പള്ളിയിലേത് സവിശേഷമായ സാഹചര്യമെന്ന് എങ്കിലും വിശദീകരിച്ചു. ഭൂരിപക്ഷ, ന്യൂനപക്ഷ വ്യത്യാസമാണോ ഈ സവിശേഷമാണോയെന്ന് കോടതി ചോദിച്ചു.

മാന്ദാമംഗലം പള്ളിയിലെ പാരലൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ അവസാനിപ്പിച്ച് കോടതി ഉത്തരവ്

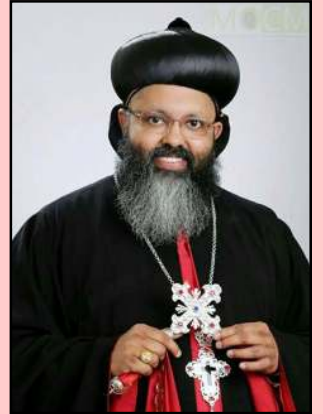
കൊച്ചി: തൃശൂർ ഭദ്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട മാന്ദാമംഗലം പള്ളിയിലെ പാരലൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ നിർത്തലാക്കണം എന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വാദം പള്ളി കോടതി അംഗീകരിച്ചു. വിധി ഇന്ന് മുതൽ നടപ്പിൽ വരും.

1953-ൽ സ്ഥാപിച്ചതാണ് ഈ പള്ളി. 1995-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധി പ്രകാരം മലങ്കരസഭയുടെ ഐക്യത്തിനും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടി നിലകൊണ്ട പള്ളിയാണ് എന്നാൽ 2002-ൽ ഏതാനുംപേർ ചേർന്ന് ഒരു വിഘടിത ഗ്രൂപ്പ് ഉണ്ടാക്കുകയും, സമാധാന നീക്കത്തെ എതിർക്കുകയും അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ, ഉദ്യോഗസ്ഥ തലത്തിലുള്ള അവിഹിത ബന്ധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പള്ളി കൈവശപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. 45 വർഷത്തോളം ഈ പള്ളിയിൽ കുർബാന ചൊല്ലിയ വൈദികനെയും സമാധാനത്തിനു വേണ്ടി നിലകൊണ്ട വിശ്വാസികളെയും ഇറക്കിവിടുകയും, പിന്നീട് 7 വർഷക്കാലം ശവസംസ്കാരം നടത്താൻ പോലും അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. 1964-ലെ ഈ പള്ളിയുടെ പൊതുയോഗം 1934-ലെ ഭരണഘടന അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

ഹൈക്കോടതിയിൽ വിഘടിത വിഭാഗം കൊടുത്ത അപ്പീലും, റിവ്യൂവും മുമ്പ് തള്ളിയിരുന്നു. തുടർന്ന് OS-ൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വാദം നടത്തിയെങ്കിലും എതിർവിഭാഗം മറുപടി പറയാതെ ഒഴിഞ്ഞു മാറി 10 വർഷത്തോളം കേസ് തള്ളി നീക്കി. അഞ്ചാമത്തെ ജഡ്ജിയാണ് കേസ് വാദം കേട്ട് ഇപ്പോൾ വിധി പറഞ്ഞത്.

വിശുദ്ധ വനിതകളുടെ സത്-സംഘത്തിൽ ഗർഭലോകത്ത് സുവിശേഷീകരണവും വി. മാമോദീസായും ആരംഭിക്കുന്നു ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്

വചനത്തെ ഗർഭം ധരിച്ച വി. കന്യക യെഹൂദ്യ പട്ടണത്തിലെ യൂദ പർവ്വതത്തിൽ സഖര്യാ പുരോഹിതന്റെ ഭവനത്തിലെത്തി ഏലിശുബായെ വന്ദനം ചെയ്തി മുന്ന് മാസത്തോളം അവർ ഒന്നിച്ച് താമസിക്കുന്ന സംഭവമാണല്ലോ (വി. ലൂക്കോസ് 1:39-56) ഈ ആഴ്ചയിലെ ധ്യാനചിന്ത. സന്ദർശന ഞായറാഴ്ച (Visitation Sunday) എന്ന പേരിൽ ക്രൈസ്തവലോകം മുഴുവനും ഏറെ പ്രാധാന്യം ഈ ദിവസത്തിന് നൽകുന്നു. പൗരസ്ത്യ സഭാപിതാക്കന്മാർ വി. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതീവ രഹസ്യമായ അനേകം അനുഭവങ്ങളാണ് ഈ ദിവസത്തിൽ ധ്യാനിക്കുന്നത്.

രാജകീയ പുരോഹിതവർഗ്ഗവും വിശുദ്ധ ജനവുമായി യഹോവയാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹത്തിന് ആ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നും പകരം അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും അത് ലഭ്യമായി തീരുമെന്നുമുള്ള സാർവ്വത്രിക സന്ദേശം ഈ സന്ദർശനത്തിൽ വ്യക്തമാകുന്നു. ഒരു പാത്രം പായസത്തിനു വേണ്ടി ജ്യേഷ്ഠാവകാശം സഹോദരൻ വിട്ടുകളഞ്ഞ ഏശാവിൽ നിന്നും പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹവും എടുക്കപ്പെട്ട ആയത് യാക്കോബിന് നൽകപ്പെടുന്ന സന്ദർഭമാണ് ഈ ദിവസത്തെ ആദ്യവായന (ഉല്പത്തി 27:22-40) എന്നത് ശ്രദ്ധേയം. ഏലിശുബായും ഗർഭലോകത്തെ വി. യോഹന്നാനും പഴയനിയമത്തിലെ അവശേഷിക്കുന്ന നന്മയുടെ പ്രതീകവും വി. മറിയം ജഡം ധരിച്ച വചനവും പുതിയനിയമത്തിന്റെയും വചനഘോഷണത്തിന്റെയും ആരംഭവുമായി മനസ്സിലാക്കാം.

പഴയനിയമത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവും നിർവ്വഹണവുമായ പുതിയനിയമം യഹൂദാ പുരുഷന്മാരോടും യെരൂശലേം നിവാസികളോടും കാലത്തികവിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെടുമെന്നത് യിരിമ്യാ പ്രവാചകനിലൂടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതാണ് (യിരിമ്യാ 11:1-8). വി. മറിയം നസ്രേത്തിൽ നിന്നും 'ബദ്ധപ്പെട്ട യെരൂശലേമിൽ യൂദ് പർവ്വതത്തിലെത്തി' എന്നത് കേവലം യാദൃച്ഛികമല്ല. അവിടെ പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്ന വചനം കേൾക്കുന്നവർ ദൈവജനമായി ഭവിക്കുകയും കേൾക്കാത്തവർ ശപിക്കപ്പെടുമെന്നും പ്രവാചകനിലൂടെ കൃത്യമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മറിയയുടെ വന്ദനസ്വരം ഏലിശുബാ കേട്ടപ്പോൾ അവളിലെ ഗർഭം പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിറഞ്ഞ് തുള്ളിച്ചാടി! അതാണ് യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ വി. മാമോദീസായെന്നും അവിടെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് സ്ത്രീയിൽ നിന്നും മാനുഷികമായി ജനിച്ചവരിലെ ഔന്നത്യം ലഭിച്ചതെന്നും അവിടെയാണ് യോഹന്നാൻ പുതിയനിയമത്തിന്റെ പ്രഥമ പുരോഹിതനായി അഭിഷിക്തനാകുന്നതെന്നുമൊക്കെ സഭാപിതാക്കന്മാർ വേദശാസ്ത്ര അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ ദിവസത്തെ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകളിൽ കാണാം. പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശമെന്നത് ക്രിസ്തുവിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യമാണെന്നും വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ മഹത് സംഭവത്തിന്റെ ആരംഭം യെശയ്യാവ് ദർശിച്ചിരിക്കുന്നത് (യെശയ്യാ 6:1-11) വായിച്ചതിനു ശേഷമാണ് അന്നത്തെ വി. കുർബാന - പുതിയനിയമ - ആരംഭിക്കുന്നത്. യാഗപീഠത്തിൽ നിന്നും എടുക്കപ്പെട്ട് അധരത്തിൽ തൊടുവിക്കപ്പെടുന്ന കനൽ പ. സഭയിൽ - മറിയമിൽ - യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സജീവ സാന്നിദ്ധ്യമായ വി. കുദാശകളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതോടെ യോഹന്നാൻ പ. സഭയിൽ ആരംഭിക്കുന്ന സുവിശേഷഘോഷണത്തിലൂടെയുള്ള വെടിപ്പാക്കലിന്റെയും (പ്രകാശിപ്പിക്കൽ) ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെയും (കുദാശാജീവിതം) ആചാര്യനായി മാറപ്പെടുന്നു!

ഇപ്പോൾ ജനിച്ച ശിശുവിനെപ്പോലെ വചനമെന്ന മാമിളാത്ത പാൽ കുടിക്കുന്ന അനുഭവമായിട്ടാണ് പ. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ ഈ സംഭവത്തെ ഉപമിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവാകുന്ന മൂലക്കല്ലിൽ പ. സഭ ആത്മീകഗൃഹമായി പണിയപ്പെടുന്ന പ്രക്രിയയുടെ ആരംഭം സീയോനിലെ ഈ സന്ദർശനത്തിൽ തിരി കൊളുത്തുന്നു. അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നും തന്റെ അത്ഭുതപ്രകാശത്തിലേയ്ക്ക് നിങ്ങളെ വിളിച്ചവന്റെ സൽഗുണങ്ങളെ ഘോഷിപ്പാനുള്ള രക്ഷാദൗത്യത്തിലേയ്ക്കാണ് അവൻ രാജകീയ പുരോഹിത വർഗ്ഗവും വിശുദ്ധ വംശവും സ്വന്ത ജനവുമായി നമ്മെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത്.

യോഹന്നാനിൽ നിന്നും പ. ശ്ലീഹന്മാരിലൂടെ വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹായിലെത്തി റോമരോട് സുവിശേഷിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കുകളും ധ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. ജഡം സംബന്ധിച്ച് ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽ - മറിയമിൽ - നിന്നും ജനിക്കുകയും മരിച്ചിട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയാൽ വിശുദ്ധിയുടെ ആത്മാവ് സംബന്ധിച്ച് ദൈവപുത്രൻ എന്ന് ശക്തിയോടെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവനിൽ രക്ഷയുടെ സാർവ്വത്രിക ഭാവം യെരൂശലേമിൽ ആരംഭിച്ച് ലോകത്തിന്റെ അറ്റത്തോളം വ്യാപരിക്കുന്നു. പഴയ-പുതിയ നിയമ വായനകളിൽ നിന്നും ഇത്രയും ഒരുക്കിയശേഷം ആരാണ് വി. കന്യകയെന്നും സന്ധ്യയുടെയും പ്രഭാതത്തിന്റെയും സുവിശേഷ ഭാഗങ്ങളിലൂടെ ധ്യാനിക്കപ്പെട്ട ശേഷമാണ് വി. ലൂക്കോസ് കൃപയും സത്യവും കൂടിക്കാണുന്ന അത്ഭുത നിമിഷമായി യൂദ് പർവ്വതത്തിലെ സന്ദർശനം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

പൗരസ്ത്യ സഭാ വിജ്ഞാനീയ പ്രകാരമുള്ള വേദവ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന വേദഭാഗമാണ് വി. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം ഒന്നാം അദ്ധ്യായം; പ്രത്യേകിച്ചും 26 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങൾ. "കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ നിനക്കു സമാധാനം. ..." എന്ന അതിശക്തമായ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന മുതൽ മറിയ പ്രസവിച്ചത് ദൈവത്തെയാണെന്നും ശിശുസ്നാനം വേദപുസ്തകാധിഷ്ഠിതമാണെന്നും തുടങ്ങി അനേകം വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ ഇവിടെ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയുടെ മകുടാവസ്ഥയാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിറഞ്ഞ് യോഹന്നാൻ ഗർഭസ്ഥ ലോകത്ത് തുള്ളിച്ചാടുന്ന അനുഭവം. കൃപയുടെ നിറവിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മർത്ത്യീകരണവും സത്യത്തിന്റെ നിറവിൽ വി. യോഹന്നാൻ അതിന്റെ സാക്ഷീകരണവും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നു.

പുരോഹിത പത്നിയെന്ന സമൂഹനയസ്ഥാനം, വാർദ്ധക്യത്തിലെ അമ്മ അഥവാ ആറു മാസം ഗർഭിണി (അവൾ ശരീരപ്രകാരം ക്ഷീണിതയായിരിക്കാം, എന്നാൽ ആത്മാവിൽ ഉല്ല്സാഹിതയാണ്) എന്നിങ്ങനെ ഏറെ ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടവളായിരിക്കെ കന്യകാത്വം മാറാത്ത പ്രായത്തിൽ പുരുഷനെ അറിയാതെ ഗർഭം ധരിക്കപ്പെട്ട് ലോകപ്രകാരം ഏറെ പരിഹാസ്യതയാകേണ്ടവളായ മറിയയെ എഴുന്നേറ്റ് ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്ന ഏലിശുബായുടെ ചിത്രം മനോഹരമാണ്. മാതൃഭാവത്തിന്റെ ഉത്തമ മാതൃകയാണ് ഈ അമ്മ. അമ്മയുടെ ആനന്ദം കുഞ്ഞിലേയ്ക്കും പടരുമെന്ന മനഃശാസ്ത്ര സത്യം ഇവിടെ ഓർക്കണം. ലോകപ്രകാരം പരിഹാസ്യപാത്രമാകേണ്ട വി. മറിയാമിനെ സ്വീകരിച്ച് കൂടെ നിർത്തി ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു; മറിയമാകട്ടെ ഈ വ്യഭാ മതാവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ച് മൂന്ന് മാസത്തോളം കൂടെ പാർക്കുന്നു. മഹത്തുക്കളുടെ സത് സംഘത്തിന് ഇതിലും ഉദാത്തമായ ഒരു മാതൃക വിശ്വാസാഹിത്യത്തിൽ മറ്റൊരും ദർശിതമല്ല.

മൂന്നു മാസം നീണ്ടു നിന്ന ഈ സന്ദർശനകാലത്തിൽ ഈ അമ്മമാർ ദർശിച്ച വലിയ സ്വപ്നങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരമാണ് അവരുടെ മക്കളിലൂടെ ലോക ചരിത്രത്തെ തന്നെ മാറ്റി മറിച്ചത് എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. നല്ല സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുന്ന അമ്മമാർക്കേ പ്രപഞ്ചത്തിന് പ്രയോജനപ്പെടുന്ന മക്കൾ ജനിക്കുകയുള്ളൂ.

'മറിയം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ...' എന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന ഭാഗം (46-55) ഈ സന്ദർശന പർവ്വത്തിന്റെ ആകെത്തുകയാണ്. വി. ലൂക്കോസ് ഇത് വി. മാതാവിൽ നിന്നും നേരിട്ട് കേട്ടതാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവം തന്നിൽ അവതരിച്ചതിനാൽ 'സർവ്വ തലമുറകളും തന്നെ ഭാഗ്യവതി എന്ന് വാഴ്ത്തും' എന്ന് പ. സഭയുടെ അമ്മയായ വി. മറിയം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'അമ്മയെ അറിയാത്തവർ ക്രിസ്തുവിൽ അവതരിച്ച ദൈവത്തെ അറിയുന്നില്ല' എന്ന് പ. സഭ അസന്നിധ്യമായി പറയുന്നത്. ക്രിസ്തുവിൽ ആരംഭിക്കുന്ന സാർവ്വത്രിക ദൈവനീതി എന്തെന്നും വി. മറിയം ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

'പ്രകൃത്യാ സുഗ്രാഹ്യനല്ലാത്ത നീ നിർമ്മിത ശരീരത്തിൽ സുഗ്രാഹ്യനായി. നിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം ബുദ്ധിക്കും ആലോചനയ്ക്കും അതീതമാകുന്നു. നിന്റെ വിനയത്തെ വർണ്ണിപ്പാൻ നാവിനും വചനത്തിനും സാധ്യമല്ല. ദൈവമായ നീ മനുഷ്യനായി. അത്യുന്നതനായ നീ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനായി കാണപ്പെട്ടു. ഉദരങ്ങളിൽ ഉരുവാകുന്നവനായ നീ സ്വയം ഉദരത്തിൽ നിന്നും ശിശുവായി ജനിച്ചു. ..." എന്നിങ്ങനെ പോകുന്നു ഈ ദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥന.

പ. റൂഹായാൽ കന്യകമറിയാമിൽ നിന്നും ശരീരം ധരിക്കുകയും വി. യോഹന്നാൻ 'ലോകത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്' എന്ന് എന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത രക്ഷകനെ കണ്ട് വണങ്ങി രാജ്യത്തിന്റെയും പ്രവാചകത്വത്തിന്റെയും പൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും അടയാളങ്ങളായ പൊന്നും മുരും കുത്തുരുകുവും കാഴ്ച വച്ച് വണങ്ങുവാനുള്ള യാത്രയാകുന്ന വി. യൽദോ നോമ്പിലൂടെ നക്ഷത്ര ദർശനങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നേറുവാൻ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നമുക്കും കർത്താവ് ഇടയാക്കട്ടെ; സ്ത്രീകളിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളായ അമ്മയുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം നമുക്കും തുണയാകട്ടെ.

പ. ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ

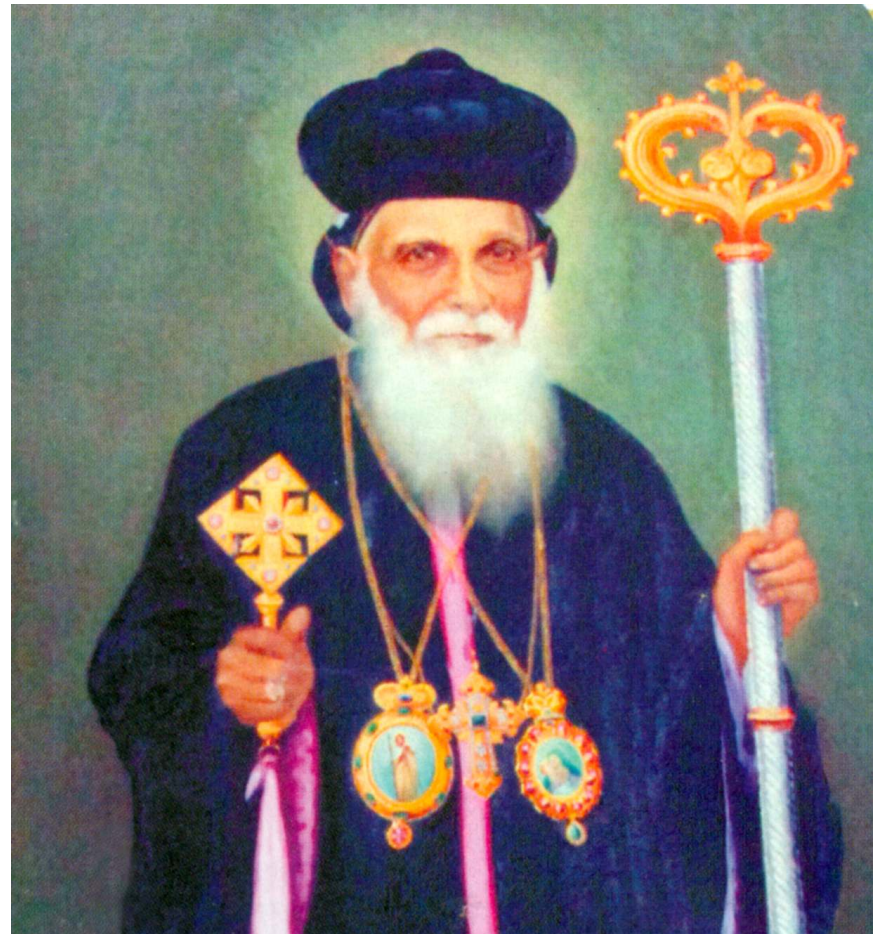
കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ട് അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ ഒരാളായ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ പ്രഥമ കേന്ദ്രമായിരുന്ന എഡേസ്സായിൽനിന്നു കാലചക്രഗതിയനുസരിച്ചു പിൻക്കാലത്തു പേർഷ്യാരാജ്യത്തെ സെലൂക്യ, തെഗ്രീസ്, മുസൽ തുടങ്ങിയ കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കു മാറ്റപ്പെടുകയും, 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തോടടുത്ത് അവിടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരില്ലാതെ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്ത പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം, അതിന്റെ ഭരണപരിധിയിൽത്തന്നെ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന മലങ്കരയിലേയ്ക്ക് 1912-ൽ മാറ്റിസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടശേഷം, ആ സിംഹാസനത്തിൽ ആരുടനായ നാലാമത്തെ കാതോലിക്കായാണല്ലോ ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമേനി. മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവ്വകാലചരിത്രം വിശകലനം ചെയ്തു പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം, അതതു കാലത്തു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിലോ, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ എന്ന നിലയിലോ എല്ലാം ഈ സഭയുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തു വരുവാനിടയായിട്ടുള്ള പിതാക്കന്മാരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും, തങ്ങളുടെ കാലത്തു ചില പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിട്ട്, ഈ സഭയെ ശരിയായ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ദൈവനിയോഗമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നാവുന്നതാണ്.

ഈ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായ്ക്കു നേരിടേണ്ടി വന്ന പ്രശ്നം, പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ സ്ഥാപകനും അതിന്റെ പ്രഥമ മഹാപുരോഹിതനുമായിരുന്ന മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ പൗരോഹിത്യം, സിംഹാസനം, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായ്ക്കു തന്റെ ഭരണസീമയിൽ എ. ഡി. 231 -ലെ യറൂശലേം സുന്നഹദോസു മുതൽ ക്രൈസ്തവ ലോകമാകമാനം സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ പരമാധികാരം എന്നിവയായിരുന്നു. ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിലും സാധാരണ പെരുമാറ്റത്തിലും വളരെയധികം വിനീതനായി കാണപ്പെട്ടിരുന്ന തിരുമേനി, ദൈവനിശ്ചയപ്രകാരം തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ വന്നുചേർന്ന സഭയുടെ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നപ്പോൾ ഏറ്റം പ്രബലനും നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ളവനുമായി കാണപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ തിരുമേനിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിലും സംസാരത്തിലുമെല്ലാം സർവ്വത്ര മുഴച്ചുനിന്നിരുന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ വിനയസ്വഭാവമല്ലേ ഇന്നത്തെ ഈ സഭാപ്രതിസന്ധിക്കു മുൻകൈ എടുക്കുവാൻ ചില നേതാക്കന്മാർക്കു പ്രേരകമായി ഭവിച്ചതെന്നുപോലും ചിലപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നാറുണ്ട്. ബാഹ്യമായ പ്രൗഢിയിലും ആഡംബരങ്ങളിലും നിന്നെല്ലാം കഴിയുന്നത്ര ഒഴിഞ്ഞുമാറി, തികച്ചും ലളിതമായ ജീവിതചര്യ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന തിരുമേനി, 1962-ൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സംഭവം, ഈ സഭയിൽ തിരുമേനിയെ അടുത്തറിയാവുന്ന പലർക്കും തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു. ആ കാലത്ത്, തിരുമേനിയുടെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവാ ഒരിക്കൽ അതിനെക്കുറിച്ച് നേരമ്പോക്കായി പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. “തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഈ സ്ഥാനത്തിനു യോഗ്യനാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വിനയം കുറെ കൂടുതലായിപ്പോയി എന്നൊരു ദോഷമേ ഉള്ളൂ” എന്നായിരുന്നു അത്.

തിരുമേനിയിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ഈ അതിവിനയം, തങ്ങളുടെ അധികാരമോഹങ്ങൾ ഈ സഭയിൽ അടിച്ചേല്പിക്കുവാൻ കാത്തിരുന്നവർക്ക് ഒരു സന്ദർഭമായി തോന്നിയിരിക്കണം. 1958-ലെ സഭാ സമാധാനത്തിനുശേഷം അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ, പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായ്ക്ക് പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ, മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരുടനായ എന്ന വിശേഷണം ഉപയോഗിക്കുക, കാതോലിക്കായെ “പരിശുദ്ധ” - His Holiness- എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുക, ലെറ്റർ പേപ്പറിന്റെ തലക്കെട്ട് ചുവന്ന മഷിയിൽ അച്ചടിക്കുക എന്നീ പതിവുകളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു കല്പന അയയ്ക്കുകയുണ്ടായ വിവരം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിന് ഉടൻതന്നെ ബാവാ തിരുമേനി തക്കതായ ഒരു മറുപടി അയയ്ക്കുകയും, അതോ

ഓർമ്മ ഡിസംബർ 8-ന്

ടുക്കൂടി ആ പ്രശ്നം പിന്നീട് ഉന്നയിക്കപ്പെടാതെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതാണ്.

എന്നാൽ പ. ഔഗേൻ ബാവാ തിരുമേനി സിംഹാസനാരൂഢനായപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ അതിവിനയം, ഈദൃശ കാര്യങ്ങളുടെ ഉപയോഗം തന്റെ മുൻഗാമി സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പതിവിൽനിന്നു കുറെയെല്ലാം കുറവുചെയ്യാൻ തിരുമേനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരുടനായ എന്ന വിശേഷണം, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ എന്ന ഔദ്യോഗികനിലയിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ചില പൊതുകല്പനകളിൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുക എന്ന രീതി അവലംബിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് വല്ലപ്പോഴും കത്തുകളെഴുതേണ്ടിവന്നാൽ, അച്ചടിച്ച ലെറ്റർപേപ്പർ ഉപയോഗിക്കാതെ സുറിയാനിയിൽ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതും. എഴുത്തിന്റെ അടിയിൽ സ്വന്തം പേരിനോടു ചേർത്ത് “വിനീതദാസൻ” എന്നും മറ്റും എഴുതുകയും ചെയ്യും. 1964-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഇവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന സന്ദർഭത്തിലും, 1965-ൽ തിരുമേനി ഡമാസ്കസും മറ്റും സന്ദർശിച്ചപ്പോഴും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അടുത്തുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ, തനിക്കു സ്വാഭാവികമായ ഈ അതിവിനയം കാണിച്ചിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ മുൻപ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായുടെ നേരെ ഓങ്ങിയിട്ടും വിലപ്പോകാതിരുന്ന വാൾ, ഇപ്പോൾ ഫലിച്ചേക്കുമെന്നു സംശയം തോന്നിയിരിക്കണം. ഇവിടെ ചിലരുടെയെല്ലാം പ്രേരണയും അതിന്റെ പിന്നിലുണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങനെ രണ്ടാമതും ആ വാൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുവാനിടയായി. പക്ഷേ ഇത്തവണ മുൻ ആരോപണങ്ങളെ കവിഞ്ഞ നിലയിൽ, മാർത്തോമാശ്ലീഹായ്ക്കു പൗരോഹിത്യം പോലുമില്ലായിരുന്നു എന്ന തനി വേദവിപരീതത്തോടുകൂടിയാണ് അതു വീശി എറിഞ്ഞത്.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ചുഴറ്റി എറിയപ്പെട്ട ആ വാൾ, ഉദ്ദേശിച്ചിടത്ത് ഉദ്ദേശിച്ച നിലയിൽ ഏറ്റില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, അതയച്ച സ്ഥാനത്തു തിരിഞ്ഞുചെന്നു കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അതിരുകവിഞ്ഞ വിനീതൻ വേണ്ടസമയത്തു പാറപോലെ ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് ആ വാൾ തിരിയെ പായിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ സർവ്വപ്രധാന ആയുധമാകുന്ന ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും ഇത്ര നിഷ്ഠയോടുകൂടി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ എനിക്കു കാണുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാ യാമപ്രാർത്ഥനകളും മിക്കവാറും അതതു സമയത്തുതന്നെ തിരുമേനി വളരെ നിഷ്ഠയായി നടത്തുമായിരുന്നു. നോമ്പുകാലത്ത്, പ്രത്യേകിച്ച് മൂന്നു നോമ്പിലും വലിയ നോമ്പിലും, വിശുദ്ധ സഭയുടെ ശരിയായ നിയമമനുസരിച്ച്, ഒരു നേരം മാത്രമേ അദ്ദേഹം ആഹാരം കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മൂന്നു മണിയാകുമ്പോൾ ഇരുപത്തിരണ്ടരയുടെ പ്രാർത്ഥന രഹസ്യമായി നടത്തിയശേഷം ചിലപ്പോൾ ഒരു പാത്രം ജീരകവെള്ളം മാത്രം കുടിക്കും. സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം അല്പം പൊടിയരിക്കഞ്ഞിയും കുടിക്കും. മറ്റു നോമ്പുകളിലും മിക്കവാറും മൂന്നു മണിവരെയും, കുറഞ്ഞപക്ഷം ഉച്ചവരെയെങ്കിലും, ഉപവാസമനുഷ്ഠിക്കും. വി. സഭയിലെ പൊതുവായ അഞ്ചു നോമ്പുകൾക്കു പുറമേ പലപ്പോഴും പ്രത്യേക നോമ്പുകളും അനുഷ്ഠിക്കുമായിരുന്നു. പ്രായാധിക്യം ചെന്നു ശാരീരികമായി വളരെ അവശനാകുന്നതു വരെ ഇവയെല്ലാം വളരെ കൃത്യമായിത്തന്നെ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. നോമ്പില്ലാത്ത കാലങ്ങളിലും തിരുമേനി വളരെ ലഘുവായ പദാർത്ഥങ്ങൾ മാത്രം, അതും വളരെ മിതമായി മാത്രം കഴിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരനായിരുന്നു. ദീർഘകാലം തിരുമേനിയുടെ കൂടെ വളരെ അടുത്തു പെരുമാറിയിട്ടുള്ള എന്റെ സ്വന്തം ദൃഷ്ടിയിൽ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവയാണിതെല്ലാം.

വായനയിലും പഠനത്തിലും, പ്രത്യേകിച്ച് വേദശാസ്ത്രപരമായ വിഷയങ്ങളുടെ പഠനത്തിൽ, തിരുമേനി അതീവതല്പരനും സ്ഥിരോത്സാഹിയുമായിരുന്നു. വളരെ തിരക്കേറിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ പോലും, ലഭ്യമാകുന്ന ഇടവേളകളിൽ, വായനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നതു കാണാം. കേവലം നാലാം ഫോറം വരെ മാത്രമേ തിരുമേനി ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതുവാനും സംസാരിക്കുവാനും പ്രയാസവുമായിരുന്നു. എങ്കിലും എത്ര ആശയസംപുഷ്ടമായ ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള അസാമാന്യ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. സുറിയാനിഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്ത്, ഈ നാട്ടിലും സിറിയ നാട്ടിൽപോലും, ഇത്ര തികഞ്ഞ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർ വേറെ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണ്. സുറിയാനിഭാഷ ഇത്ര വിദഗ്ദ്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഇതര വ്യക്തികളെക്കുറിച്ച് ആധുനികകാലത്ത് എനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ ആദിയായ ചില പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ കഴിഞ്ഞാൽ, പിൻതലമുറകളിൽ എഴുന്നേറ്റിട്ടുള്ള അതിവിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതനായിരുന്നു തിരുമേനി. ഈ നാട്ടിലും ശീമരാജ്യങ്ങളിലും തന്റെ കാലത്തു ലഭ്യമായിരുന്ന സകല സുറിയാനി വേദശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം വായിച്ചു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി വിവിധ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും വിവർത്തന ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇന്ന് സഭയ്ക്ക് ഒരു ശാശ്വതനിധിയാണ്.

പ. ബാവാ തിരുമേനിയുമായുള്ള ബന്ധം എന്റെ ശൈശവകാലം മുതൽതന്നെ ആരംഭിച്ചതാണ്. അന്ന് അദ്ദേഹം ഔഗേൻ റമ്പാനാണ്. എന്നാൽ എന്റെ കുടുംബവുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധം അതിനും പല സംവത്സരങ്ങൾ മുൻപേ ആരംഭിച്ചതാണ്. ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി ആദ്യം ശിഷ്യപ്പെട്ടത് എന്റെ വന്ദ്യപിതാവിനായിരുന്നു. വളരെ ചുരുങ്ങിയ കാലഘട്ടംകൊണ്ടു സുറിയാനിഭാഷയിലും പള്ളി ശുശ്രൂഷകളിലും സാമാന്യം നല്ല വ്യുല്പത്തി സമ്പാദിച്ചശേഷം, സുറിയാനി പഠനം തല്ക്കാലം നിറുത്തിവെച്ചിട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് പഠനത്തിനായി കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു. നാലാംഫോറം വരെ പഠിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു സുറിയാനി ഭാഷയോടും ഈ സഭാവിശ്വാസാചാരങ്ങളോടും തോന്നിയിരുന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ ആദരവിന്റെ ഫലമായി വിശുദ്ധനാടുകൾ സന്ദർശിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹം തോന്നുകയും, അങ്ങനെ കേവലം ഇരുപതു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ള മത്തായി ശെമ്മാശൻ പലസ്തീൻ നാട്ടിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കേവലം വിശുദ്ധനാടു സന്ദർശനം മാത്രമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. പല സംവത്സരക്കാലം ആ നാട്ടിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും താമസിക്കുകയും ഇക്കാലമെല്ലാം അവിടെ ലഭ്യമായ പുരാതന വേദശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റും വായിച്ചും, പണ്ഡിതന്മാരായ പല പിതാക്കന്മാർക്കു ശിഷ്യപ്പെട്ടും സുറിയാനിഭാഷയിലും വേദശാസ്ത്രത്തിലും അഗാധമായ

പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് അവിടെ മാർ അബ്ദൽമശിഹാ, മാർ അബ്ദുള്ളാ എന്നീ രണ്ടുപേർ പാത്രിയർക്കാസിംഹാസനത്തിന് അവകാശികളായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കാലമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസുമാരും തിരുമേനി പരിചയപ്പെടുകയും, ദീർഘദിവസങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടേയും കൂടെ താമസിക്കുകയും, സ്ഥിതിഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം യഥായോഗ്യം ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു വിവരങ്ങൾ മലങ്കരയിലെ പിതാക്കന്മാരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കത്തുകൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. ഈ വിദേശവാസക്കാലത്ത് മാർ ഔഗേൻ എന്ന പരിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ തുറബ്ദീൻ പ്രദേശത്തുള്ള പുരാതന ദയറായിൽ കുറേക്കാലം താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, ആ പരിശുദ്ധനെക്കുറിച്ച് വിപുലമായ പഠനം നടത്തുകയും അങ്ങനെ ആ പരിശുദ്ധനോടു തോന്നിയ അതിയായ ഭക്തിയുടെ ഫലമായി ആ പിതാവിനെ സ്വന്തം കാവൽപിതാവായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട്, മത്തായി എന്ന സ്വന്തം പേരുപേക്ഷിച്ച് ഔഗേൻ എന്ന പേരു സ്വീകരിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അവിടെവെച്ചുതന്നെ ദയറാസ്ഥാനവും സ്വീകരിച്ച്, ഔഗേൻ റമ്പാനായി 1908-ൽ നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി.

ആരംഭത്തിൽ കുറച്ചുകാലം മാത്രമേ തിരുമേനി എന്റെ പിതാവിനു ശിഷ്യപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും, ശീമയാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം അദ്ദേഹം എന്റെ പിതാവുമായി വളരെ അടുത്തു നിരന്തര സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പാമ്പാക്കൂട ലൈബ്രറിയിലെ പുരാതന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുക, പല സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളും പകർത്തിയെഴുതുക, സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നതിനു തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കുക, എന്റെ പിതാവ് അക്കാലങ്ങളിൽ ശീമ രാജ്യത്തെ പല സഭാനേതാക്കന്മാരുമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കത്തിടപാടുകളിൽ സഹായിക്കുക മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം പാമ്പാക്കൂട പള്ളിമേടയിൽ വന്നു താമസിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ താമസിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിലെ ഒരംഗമെന്നപോലെ കുടുംബാംഗങ്ങളുമായി അടുത്ത സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്ന് ഒരു ചെറിയ പയറായിരുന്ന എന്നെ പലപ്പോഴും വിളിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ കൊണ്ടു നടക്കുകയും പല നല്ല ഉപദേശങ്ങളും പറഞ്ഞുതരികയുമെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നത് ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഭക്തിപൂർവ്വം ഓർമ്മിക്കുന്നു. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും തിരുമേനി വരുമ്പോൾ ചില കൗതുകവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവന്ന് എനിക്കു സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വളരെ ചെറുപ്പം മുതൽതന്നെ പിതൃനിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹാദരവുകൾ എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോട് തോന്നിയിരുന്നു.

എന്റെ പിതാവ് കോര മാത്തൻ മല്പാൻ അക്കാലത്തെ ഒരു മികച്ച സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതനും വേദശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നെങ്കിലും എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ കാര്യമായ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിനു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. സുറിയാനിഭാഷയുടെ ചില പ്രാരംഭ പഠനങ്ങൾ മാത്രം പഠിക്കുന്നതിനേ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഞാൻ അത് പൂർത്തിയാക്കി പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ സുറിയാനി പഠിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോഴേക്ക് നിർഭാഗ്യവശാൽ അദ്ദേഹം നിര്യാതനാകുവാനാണിടയായത്. തന്റെ അന്ത്യരോഗാവസ്ഥയിൽ, തന്റെ ഐഹികജീവിതം ഏതാണ്ട് അവസാനിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നും എനിക്കാവശ്യമായ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുവാൻ തന്നെക്കൊണ്ടു സാദ്ധ്യമാവുകയില്ലെന്നും തോന്നിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ, തന്റെ നിര്യാണത്തിന് ഏതാനും ദിവസം മുമ്പ് അദ്ദേഹം തന്റെ ശിഷ്യപ്രമുഖനായ ഈ തിരുമേനിയെ - അന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് - വിളിച്ചുവരുത്തി, എന്റെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസ ചുമതല തിരുമേനിയെ ഏല്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നോടു കുടുംബ ചുമതലകളും മറ്റും ഉപേക്ഷിച്ചുപോലും തിരുമേനിയുടെ കൂടെ പോയി താമസിച്ചു പഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയാണു ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായിത്തീർന്നത്. പിതാവിന്റെ നിര്യാണാനന്തരം അല്പകാലം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ സന്തത സഹചാരിയായി പല കൊല്ലങ്ങൾ കൂടെ താമസിച്ചു പഠിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ ഭദ്രാസന ഭരണസംബന്ധമായ വളരെയധികം യാത്രകളും മറ്റു ബദ്ധപ്പാടുകളുമുണ്ടായിരുന്ന തിരുമേനി, അതിനെല്ലാമിടയിൽ ദിവസവും കുറച്ചു സമയമെങ്കിലും എനിക്കുവേണ്ടി ചെലവിടുമായിരുന്നു. പലപ്പോഴും യാത്രാമധ്യേ വണ്ടിയിലും വള്ളത്തിലുമെല്ലാം വെച്ചായിരിക്കും പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഇന്ന് സുറിയാനി ഭാഷാ സംബന്ധമായോ വേദശാസ്ത്രപരമായോ സഭാചരിത്രപരമായോ എല്ലാം പരിമിതമായ തോതിലെങ്കിലും എനിക്കുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിനു

ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായും തിരുമേനിയോടു കടപ്പെട്ടവനാണെന്നുള്ള വസ്തുത, സ്നേഹനിർഭരമായ ഭക്ത്യാദരവുകളോടെ ഇത്തരുന്നത്തിൽ അനുസ്മരിക്കുകയാണ്.

തിരുമേനി വിശുദ്ധനാടുകളിലെ സഞ്ചാരവും പഠനവുമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ഔഗേൻ റമ്പാനായി നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് മലങ്കരസഭയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മുടക്കിയതിനെ തുടർന്നുള്ള ഭിന്നതയാരംഭിച്ചു. അവിടം മുതൽ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നുവെന്നാണ് 1942 -ൽ മുവാറ്റുപുഴ വച്ച് പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെ പരസ്യമായി സ്വീകരിച്ച സമയംവരെയുള്ള തിരുമേനിയുടെ സഭാ സംബന്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പലപ്പോഴും പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധങ്ങളായിരുന്നു എന്നും, സഭാസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു ഉറച്ച നിലപാടില്ലാത്ത ഒരു വിവാദ പുരുഷനായിരുന്നു തിരുമേനിയെന്നും പലരും ആരോപിക്കാറുണ്ട്. കേവലം ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ മാത്രം വീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ആരോപണത്തിൽ കുറെയെല്ലാം കഴമ്പുള്ളതായി തോന്നാവുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ ആരംഭകാലം മുതലുള്ള തിരുമേനിയുടെ സഭാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് അല്പം ചൂഴ്ന്നിറങ്ങി പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ആരംഭം മുതൽതന്നെ അവിടുന്ന് മലങ്കര സുറിയാനിസഭയുടെ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ യഥായോഗ്യം ഗ്രഹിച്ചു തദനുസരണമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നും, ആ നിലപാടിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും തന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെ, എന്നാൽ സന്ദർഭാനുസരണം ചില നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. ഈ വസ്തുതയുടെ യഥാർത്ഥ്യം യഥായോഗ്യം ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ, ഏതാണ്ട് ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലം മുൻപു മുതൽ ഈ സഭയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ചില സംഭവ വികാസങ്ങളിലേക്ക് ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുൻപ്, അതായത് എ. ഡി. 1876-ൽ, അന്നത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ മലങ്കരസഭ സന്ദർശിക്കുകയും, മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് വഴിയായും മറ്റും ഈ സഭയിൽ ചില ഭരണക്രമീകരണങ്ങൾക്കു പ്രാരംഭമിടുകയും, അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനവുമായുള്ള ഈ സഭയുടെ ബന്ധം കൂടുതൽ ബലവത്താക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം മടങ്ങുകയുണ്ടായി. അന്ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ഇല്ലാത്ത കാലവുമായിരുന്നു. ആ പാത്രിയർക്കീസ് 1894-ൽ നിര്യാതനായി. തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തിച്ചത് ഏകാഭിപ്രായമായിട്ടായിരുന്നില്ല. മാർ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് നിര്യാതനായപ്പോൾ കൈമാലാമായി നിയമിതനായതു മാർ കുറിലോസ് ഗീവറുഗീസ് എന്നൊരു മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു. അന്നത്തെ മേല്പട്ടക്കാരിൽ അദ്ദേഹം എല്ലാ നിലയിലും പൊതുജന സമ്മതനായിരുന്നതിനാൽ, തിരഞ്ഞെടുപ്പിലുള്ള സുന്നഹദോസു കൂടിയപ്പോൾ ആദ്യമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരാണ് പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഏകാഭിപ്രായമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം, ഈ സമുന്നത പദവിക്ക് താൻ അർഹനല്ല എന്നു പറഞ്ഞ് സ്വയം പിന്മാറി. വളരെ ശക്തിപൂർവ്വം നിർബന്ധിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹം വഴങ്ങാതിരുന്നതിനാൽ വീണ്ടും മറ്റൊരാളുടെ പേര് നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടി വന്നു. അപ്പോൾ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി രംഗത്തുവന്നത്, മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് അബ്ദൽ മശിഹാ, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അബ്ദുള്ളാ, മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ബഹനാം എന്നീ മൂന്നു പേരായിരുന്നു. ഇവരിൽ കുറെക്കാലം മുൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സെക്രട്ടറി യായിരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ മലങ്കര സന്ദർശിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്ത മാർ അബ്ദുള്ളാ സ്വാഭാവികമായും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമെന്നു പലരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നപ്പോൾ, ചുരുങ്ങിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത് മാർ അബ്ദൽ മശിഹായായിരുന്നു. മാർ അബ്ദുള്ളായ്ക്കു രണ്ടാം സ്ഥാനവും മാർ ബഹനാമിനു മൂന്നാം സ്ഥാനവുമേ ലഭിച്ചുള്ളൂ. അതനുസരിച്ച് മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു.

തുടർന്ന് സുൽത്താന്റെ അധികാരപത്രമായ ഫർമാനും അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ടു. തുർക്കി രാജ്യത്ത് അക്കാലത്തു സഭാഭരണാധികാരികൾക്ക്, സഭാഭരണ സംബന്ധമായ ലൗകികാധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കണമെങ്കിൽ ഈ ഫർമാൻ കൂടാതെ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. ഈ സംഭവത്തെ തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പരാജിതനായ മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഈ സഭ വിട്ടു റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നു. ഈ സംഭവത്തിന്, അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ റോമാസഭയിൽ ചേർന്നില്ല എന്നും, ഏതോ കാര

കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം

ണങ്ങളാൽ തുർക്കി ഗവണ്മെന്റിന്റെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമായതിനാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പീഡനത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അന്നത്തെ ഫ്രഞ്ച് കോൺസലിനെ അഭയം പ്രാപിച്ച്, താൻ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭാംഗമാണെന്നു ഭാവിച്ചതേയുള്ളൂ എന്നുമൊരു ഭാഷ്യവുമുണ്ട്. അതിന്റെയെല്ലാം യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ എങ്ങനെയുമാകട്ടെ. 1905-ൽ മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ തുർക്കി ഗവണ്മെന്റ് പിൻവലിച്ചു. അധിക കാലതാമസമെന്നു മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാപ്പോലീത്താ റോമാ സഭയിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്ന് ഒരു സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ പരസ്യമായി വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു. മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ റദ്ദാക്കിയതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവണ്മെന്റംഗീകാരം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ, പൂർണ്ണമായ ഗവണ്മെന്റംഗീകാരത്തോടുകൂടി, സഭാഭരണസംബന്ധമായ ലൗകികാധികാരങ്ങൾക്കു പ്രയോഗിക്കത്തക്കനിലയിൽ ഒരാൾ ആവശ്യമായതിനാൽ, വീണ്ടും പാത്രിയർക്കാ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി സുന്നഹദോസ്കൂടി. ആ സുന്നഹദോസിൽ മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഏകാഭിപ്രായമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഉടനെതന്നെ അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തുർക്കി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നുള്ള ഫർമാനും നൽകപ്പെട്ടു. ഈ വസ്തുതകൾ ആ കാലത്ത് മലങ്കരസഭയുടെ നാവായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന “മലങ്കര ഇടവകപത്രിക” എന്ന മാസികയുടെ ആ കാലത്തെ ലക്കങ്ങളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

അങ്ങനെ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിനവകാശികളായി ഒരേ സമയത്തു രണ്ടു പേരുണ്ടായി. മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ ലൗകികാധികാരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസെന്ന നിലയിലും, മാർ അബ്ദുള്ള ഗവണ്മെന്റംഗീകാരത്തോടുകൂടി ലൗകികാധികാരങ്ങൾ കൂടി നടത്തുവാൻ അധികാരമുള്ള പാത്രിയർക്കീസെന്ന നിലയിലും കഴിഞ്ഞുവന്നു. എന്നാൽ മലങ്കരസഭ ധരിച്ചത്, അഥവാ മലങ്കരസഭയെ ധരിപ്പിച്ചത്, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ മദ്യപാനം, സഭാനിയമങ്ങൾക്കെതിരായ ദുർഭരണം മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ നിയമാനുസരണം സുന്നഹദോസ് കൂടി മുടക്കി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും അതനുസരിച്ച് തുർക്കി ഗവണ്മെന്റ് ഫർമാൻ പിൻവലിക്കുകയും, വീണ്ടും സുന്നഹദോസ് കൂടി മാർ അബ്ദുള്ളായെ തിരഞ്ഞെടുത്തു വാഴിക്കുകയുമാണുണ്ടായതെന്നും, തന്മൂലം ശരിയായ സ്ഥാനസാധ്യതമുള്ള ഏക പാത്രിയർക്കീസ് അബ്ദുള്ള മാത്രമാണെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു. ഏതായാലും മലങ്കരസഭ ആ കാലത്ത് ശരിയായ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായി അംഗീകരിച്ചത് മാർ അബ്ദുള്ളായെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയും കൊച്ചുപറമ്പിൽ മാർ കുറിലോസ് തിരുമേനിയും സ്ഥാനമേറ്റതും മറ്റും. അധിക കാലതാമസം കൂടാതെ അദ്ദേഹം മലങ്കര സന്ദർശിക്കുകയും, യഥാർത്ഥ പാത്രിയർക്കീസായി ഈ സഭ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലതാമസമെന്നു അദ്ദേഹം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കി. തുടർന്ന് ഈ സഭയിൽ ഭിന്നതയുമായി.

ഇതിനുപരി അനുസ്മരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം പ. ഔഗേൻ ബാവാ ശൈശവത്തിൽ ശീമരാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചതു മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസ

നാരും അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ വിപുലമായ സഞ്ചാരവും അന്വേഷണങ്ങളും പഠനവും, ഈ രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസന്മാരുമായി നേരിട്ടു പുലർത്തുവാനിടയായ സമ്പർക്കവും മറ്റും വഴിയായി, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രീയർക്കീസിനെ സുന്നഹദോസു കൂടി സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു എന്ന ആരോപണം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും, അദ്ദേഹം ചില കാരണങ്ങളാൽ തുർക്കി ഗവണ്മെന്റിന്റെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നതിനാൽ കേവലം ഫർമാൻ പിൻവലിക്കുക മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ എന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനിടയായി. അദ്ദേഹത്തെ അപ്പോഴും ആത്മീയനിലയിൽ പാത്രീയർക്കീസായി ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ എല്ലാവരും പരിഗണിച്ച് ആദരിച്ചിരുന്നു. ആത്മീയമായി പാത്രീയർക്കീസിനടുത്ത പല കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈദ്യുശ വസ്തുതകളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയ തിരുമേനി, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ ബാവായെ ശരിയായ സ്ഥാന സാധ്യതമുള്ള പാത്രീയർക്കീസായി അക്കാലം മുതൽതന്നെ ആദരിച്ചിരുന്നു. കാനോനികമായും സഭാപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ ഭരണപരിധിയിലുൾപ്പെടുന്ന മലങ്കരസഭ, അക്കാലത്തു പേർഷ്യ രാജ്യത്തു നിലവിലില്ലാത്ത അവശേഷിച്ചിരുന്ന കാതോലിക്കാസിംഹാസനം മലങ്കരയിലേക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലവുമായിരുന്നു. ഈ വിഷയവും തിരുമേനി രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസന്മാരുമായി ചർച്ച ചെയ്തു. മലങ്കരയിലേയ്ക്കു ചില കത്തുകൾ തത്സംബന്ധമായി അയച്ചിരുന്ന കാര്യം പലർക്കും അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്. മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രീയർക്കീസ് മലങ്കരയിലേയ്ക്കു കാതോലിക്കാസിംഹാസനം മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അനുകൂലിയും, എന്നാൽ മാർ അബ്ദുള്ള പാത്രീയർക്കീസ് അതിനു പ്രതികൂലിയുമാണെന്നായിരുന്നു തിരുമേനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണു തിരുമേനി പലസ്തീൻനാട് സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞ് ഔഗേൻ റമ്പാനായി, 1908-ൽ നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയത്.

തിരുമേനി നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു മലങ്കരസഭ, പ്രതിസന്ധിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയായി. 1909 ൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് കാലംചെയ്തു. തുടർന്ന് മാർ ഗീവറുഗീസ് ദിവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി. അധികം താമസിയാതെ മാർ അബ്ദുള്ള പാത്രീയർക്കീസ് ഇവിടെയെത്തി. പാത്രീയർക്കീസ് ബാവായും മാർ ദിവന്നാസ്യോസും തമ്മിൽ പല കാര്യങ്ങളാൽ നീരസത്തിലായി. തുടർന്ന് 1911 -ൽ പാത്രീയർക്കീസ്, മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മുടക്കിയശേഷം മലങ്കരയിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോയി.

തന്റെ മൂടക്ക് തികച്ചും അകാരണമെന്നു മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഈ സഭയിലെ ഒരു നല്ല പങ്ക് ആളുകളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ഇതിനുള്ള പോംവഴിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോഴാണ് മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രീയർക്കീസിനെ അഭയം പ്രാപിക്കാമെന്നൊരാശയം ഉദയം ചെയ്തത്. അതിനുള്ള പരിശ്രമവുമാരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പോഴേയ്ക്കു മലങ്കരസഭ പാത്രീയർക്കീസു കക്ഷിയെന്നും മെത്രാൻ കക്ഷിയെന്നും രണ്ടായി പിളർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കണ്ടനാട്, അങ്കമാലി, കൊച്ചി എന്നീ വടക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായും, കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ അഗസ്തമല്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗവും പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ ഉറച്ചു നിലകൊണ്ടു. തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങൾ മിക്കവാറും മെത്രാൻ കക്ഷിയിലും ഉറച്ചു നിന്നു. ഈ കക്ഷിതിരിവിൽ, ഒരു വടക്കനായ ഔഗേൻ റമ്പാനും പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിയായി തന്നെ നിലകൊള്ളേണ്ട സാഹചര്യമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് 1912-ൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അനുയായികളുടെയും പരിശ്രമഫലമായി, മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രീയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ ആഗതനായത്. അദ്ദേഹം സുന്നഹദോസിനാൽ മുടക്കി ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും, തയ്യലം ആത്മീയനൽവരം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്ത ആളാണെന്ന് ഈ സഭ നേരത്തെ സ്വീകരിച്ച നിലപാടിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട്, പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ “വിശ്വാസത്തിൽ ഭിന്നതയി”ല്ലാതിരിക്കെ, സ്വാർത്ഥതയും അധികാരഭ്രമവും മൂലം ഒരു സിംഹാസനത്തിനു രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസന്മാരോ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരോ വാഴിക്കപ്പെടുവാനിടയായാൽ, ആദ്യത്തെയാൾ ഭരണം നടത്തുകയും രണ്ടാമൻ പ്രവൃത്തിരഹിതനായിരിക്കുകയും ചെയ്യണം (ഹൂദായ 7:1) എന്ന കാനോൻ നിർദ്ദേശത്തെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ട്, മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ കാനോനിക പാത്രീയർക്കീസ് എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മൂടക്കു തീർത്തു.

മാർ ജോസഫ് ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ കാലം മുതൽതന്നെ ഇവിടെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നപ്രകാരം, പേർഷ്യ രാജ്യത്തു പിൻതുടർച്ചക്കാരില്ലാത്ത അവശേഷിച്ചിരുന്ന പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം മലങ്കരയിലേയ്ക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു. നിരണത്തു വച്ച് മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചു. തന്റെ പലസ്തീൻ നാട് സന്ദർശനകാലത്ത് മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രീയർക്കീസിനെക്കുറിച്ച് ലഭിച്ചിരുന്ന യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോടു തോന്നിയിരുന്ന ഭക്തിയും ആസ്പദമാക്കിയും മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു കാണണമെന്ന് തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അതിയായ ആഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രേരണയാലും, പ്രത്യേകിച്ചു സ്ഥാനമേൽക്കുന്ന ആൾ, സ്വപിതാവിന്റെ ഗുരുവെന്ന നിലയിൽ തനിക്ക് കൂടുതൽ ആദരണീയനായിരുന്നതിനാലും, ഇവിടുത്തെ കക്ഷി ഭിന്നതയും മറ്റും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഔഗേൻ റമ്പാൻ നിരണത്തു പോയി ആ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചു. വടക്കൻ പ്രദേശത്തെ പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തുടർന്നു ജീവിക്കേണ്ടിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി തീർച്ചയായും അല്പം ഒരു കടന്ന കൈയായിരുന്നു. എന്നാൽ തുടർന്നദ്ദേഹം സ്വന്തം നാട്ടിൽ വന്ന് പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിയായി തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അപ്പോഴേക്ക് കണ്ടനാട്, അങ്കമാലി ഭദ്രാസന പ്രദേശങ്ങളിൽ പലവിധ ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

വടക്കര കേന്ദ്രമാക്കി അധഃകൃത വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള സുവിശേഷ പ്രവർത്തനമാണ് അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ആരംഭിച്ചത്. വളരെ ആളുകളെ അദ്ദേഹം മാമ്മോദീസാ നൽകി സഭയിൽ ചേർത്തു. തുടർന്ന് വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരെ വിരളമായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമമായി. ഇന്നത്തെ വടക്കര ഹൈസ്കൂൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം പരിശ്രമഫലമാണ്. പിറവം, കോലഞ്ചേരി മുതലായ ഹൈസ്കൂളുകളുടെ സ്ഥാപനത്തിലും ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹം ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു. സഭയിലെ അന്നത്തെ കക്ഷി ഭിന്നതയിൽ പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിയായി ഉറച്ചു നിലകൊണ്ടിരുന്ന ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ, ഈദ്യുശ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയത്തിന് ആ കക്ഷിയിൽ തന്നെ ഉറച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് ഒരാവശ്യമായി രുന്നതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ആ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചത്. സ്ലീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തനവും സ്ഥാപനവും ആയ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കുടുംബവും ആരംഭകാലത്ത് മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽ ഉറച്ചു നിന്നവരായിരുന്നെങ്കിലും വടക്കൻ ഇടവകകളിലെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സുഗമമായ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ബാവാ കക്ഷിയിൽ നിന്ന് കശീശാപട്ടം സ്വീകരിച്ച സംഭവം ഇതേനിലയിൽ തന്നെ ഉള്ള ഒന്നാണല്ലോ. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ചെയ്തത് ആരംഭകാലത്ത് സ്ലീബാദാസസമൂഹ പ്രവർത്തനത്തിലും സഹകരണവും പ്രചോദനവും നൽകിയിരുന്ന ഔഗേൻ റമ്പാന്റെ തന്നെ ഉപദേശാനുസരണവുമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ കാലം മുന്നോട്ടു നീങ്ങവെ 1927-ൽ ഔഗേൻ റമ്പാൻ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേക്ക് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെടുകയും അതനുസരിച്ച് യറുശലേമിൽ വച്ച് മാർ തിമോത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മാർ ഏലിയാസ് ത്രിതീയൻ പാത്രീയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്നും മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതും അന്ന് പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ ഉറച്ചുനിന്നിരുന്ന കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സുഗമമായ ഭരണനിർവ്വഹണത്തിന് ഒരാവശ്യമായിരുന്നു. തുടർന്ന് പ്രസ്തുത ഭദ്രാസന ഭരണം, പാത്രീയർക്കീസ് ഭാഗത്തെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ വിജയകരമായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

1912-ലെ സഭാ ഭിന്നതയെ തുടർന്ന് ഈ നിലയിലെല്ലാം അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിലും സഭാ ചരിത്രപരമായും വേദശാസ്ത്രപരമായുമുള്ള തന്റെ തികഞ്ഞ വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പ്രത്യേകിച്ച്, പലസ്തീൻ നാട്ടിലെ പര്യടന കാലത്ത് സംഭവങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തനിക്ക് നേരിട്ടു ലഭിച്ചിരുന്ന അറിവിന്റെയുമെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ ശരിയായ ആത്മീയ നൽവരമുള്ള പാത്രീയർക്കീസ് തന്നെയാണെന്നും, തയ്യലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹകരണത്തോടു കൂടി ഇവിടെ സ്ഥാപിതമായ കാതോലിക്കാസ്ഥാപനം തികച്ചും അന്യൂനമാണെന്നുമുള്ള ഉൾബോധം എന്നും തിരുമേനിയെ ഭരിച്ചിരുന്നു. ഈ വസ്തുതകൾ കുറേക്കൂടെയായി ആളുകളെ ധരിപ്പിച്ച് അവരുടെ കക്ഷി വൈരാഗ്യം ലഘൂപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനും തിരുമേനി കഴിവുപോലെ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഭരണമേറ്റ ശേഷം തിരുമേനി സർവ്വ പ്രാധാന്യം നൽകി പരിശ്രമി

പ. ഔഗേൻ ബാവായ്ക്കൊപ്പം തോമ്മാ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് (പ. ദിദിമോസ് ബാവ) എന്നിവർ.

ച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാര്യം, മലങ്കരസഭയിലെ കക്ഷി ഭിന്നത എങ്ങനെയും അവസാനിപ്പിച്ച് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി തിരുമേനി നടത്തിയിട്ടുള്ള നിരവധി കഠിന പരിശ്രമങ്ങളിൽ പലതിനെക്കുറിച്ചും അക്കാലങ്ങളിൽ തിരുമേനിയുടെ സന്തതസഹചാരിയായിരുന്ന എനിക്ക് നേരിട്ടറിവുള്ളതാണ്. അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന മാർ അപ്രോം പ്രഥമൻ ബാവായുമായി തിരുമേനി വളരെയധികം കത്തിടപാടുകളും ഇത് സംബന്ധിച്ചു നടത്തിയിരുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി ഇവിടുത്തെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ താൻ അംഗീകരിക്കാമെന്നും എന്നാൽ അത് ഇവിടെ നൽകുന്നതിന് പ്രധാന കാര്യമാകാതെ വന്നിട്ടു മാർ അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കുമൂലം ആത്മീയ നൽകൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ആളായിരുന്നതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ കാതോലിക്കാ രണ്ടാമത് കൈവയ്പ്പു സ്വീകരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നു മുളള തന്റെ അന്ത്യ തീരുമാനം മാർ അപ്രോം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ അറിയിച്ചു. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ തന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തിന് ചേർന്നതല്ലായിരുന്നെങ്കിലും മറ്റ് മാർഗ്ഗമൊന്നും ഇല്ലെന്നുള്ള നിലയിൽ ഇതെങ്കിലും എങ്ങനെയും സാധിച്ചു സഭയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടി തിരുമേനി മുന്നോട്ടുനീങ്ങി.

അന്നത്തെ കാതോലിക്കായായിരുന്ന മാർ ഗീവറുഗീസ് ദിത്രിയനെ പല പ്രാവശ്യം നേരിട്ടു കണ്ട് ആലോചന നടത്തി. അവസാനം തിരുമേനിയുടെ നിർബന്ധത്തിന്റെയും, എങ്ങനെയും സമാധാനമുണ്ടായിക്കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള സ്വന്തം അഭിലാഷത്തിന്റെയും ഫലമായി, കാതോലിക്കാ ബാവ ഏറെക്കുറെ അതിനു സമ്മതിച്ചു. അന്ന് ആ വിശുദ്ധ പിതാവ് കല്പിച്ചു നല്കിയ മറുപടി ഇന്നും എന്റെ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങുകയാണ്. “മെത്രാപ്പാല! എന്റെ സ്ഥാനത്തിനു എന്തെങ്കിലും ന്യൂനതയുള്ളതായി എനിക്ക് അശേഷം ബോധ്യമില്ല. അങ്ങനെ ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കേവലം പ്രൗഢിക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഈ വേഷം ധരിക്കുന്നവനെല്ലാ ഞാൻ. എന്നാൽ സഭയിലെ സമാധാനത്തിനു വേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും സഹിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. നിങ്ങൾക്കൊക്കെ നിർബന്ധമാണെങ്കിൽ, യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ മുമ്പിൽ യേശു ക്രിസ്തു ചെയ്തതുപോലെ, ഞാൻ ആരുടെ മുമ്പിൽ വേണമെങ്കിലും തല കുനിച്ചുകൊടുക്കാം. സന്നദ്ധതയുള്ളവർ എന്റെ തലയിൽ കൈവയ്പ്പുകയോ എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ പാപം ആ കൈവയ്പ്പുന്നവരുടെ തലയിൽ ഇരിക്കും. എനിക്ക് അതിൽ പങ്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല” എന്നായിരുന്നു അത്. ഈ സമ്മതത്തെ തുടർന്നാണ് തിരുമേനി മുൻകൈയെടുത്ത് നടത്തിയ അവസാനത്തേയും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ ആലുവാ വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ നടത്തിയത്. അതിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പ. ഗീവറുഗീസ് ദിത്രിയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ തന്റെ വാക്കു പാലിച്ചുകൊണ്ട്, മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയിൽ നിന്നു കൈവയ്പു സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായി ആലുവാ തുക്കുന്നത് സെമിനാരിയിൽ സന്നിഹിതനായതുമാണ്. എന്നാൽ ചില സാങ്കേതിക തടസ്സങ്ങളുടെ പേരിൽ ആ സംഭവം നടക്കാനിടയായില്ല. ഒരുപക്ഷേ അത് അത്ഭുതകരമായ ഒരു ദൈവനിശ്ചയമായിരിക്കാം. എന്തായാലും അതോടുകൂടി തിരുമേനി സമാധാനപരിശ്രമങ്ങളിൽ തികച്ചും നിരാശനായി അതിൽ നിന്നു പിന്മാറി. തുടർന്ന് ആരംഭം മുതലുള്ള തന്റെ മനോബോധ്യവും ആഗ്രഹവുമനുസരിച്ച് എതിർ കക്ഷിയുമായി, അഥവാ മാർ ഗീവറുഗീസ് ദിത്രിയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുമായി, കൂടുതൽ തുറന്നും അടുത്തും പെരുമാറിത്തുടങ്ങി.

ഇതിനിടയിൽ തിരുമേനി മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റ കാലംമുതലുള്ള ഈദ്യശമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും മറ്റും കാരണം പാത്രിയർക്കീസ്കക്ഷി നേതാക്ക

ന്മാരുടേയും, പ്രത്യേകിച്ച് അന്നത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേയും, കടുത്ത അപ്രീതി തിരുമേനി സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ പ്രേരണ മൂലം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്നു വിമർശനപരമായ ചില കല്പനകൾ വന്നു തുടങ്ങി. സുപ്രീംകോടതി വിധിയിൽ അവ സാന്നിച്ച് സമുദായക്കേസ് അന്ന് ജില്ലാക്കോടതിയിൽ നടക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു. അതിൽ പ്രതിഭാഗം സാക്ഷിപ്പട്ടികയിൽ തിരുമേനിയുടെ പേരും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് മുവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽവെച്ച് കമ്മീഷൻ മുഖാന്തരം തിരുമേനിയെ ദീർഘമായി വിസ്തരിച്ചു. വിസ്താരമദ്ധ്യേ ഇന്ന കക്ഷി ജയിക്കയോ തോല്ക്കയോ ചെയ്യണമെന്ന ലക്ഷ്യം കൂടാതെ, തനിക്ക് സത്യമെന്നു ബോധ്യമുള്ള വസ്തുതകൾ ആ നിലയിൽ തുറന്നു പറഞ്ഞു മൊഴികൊടുത്തു. പൊതുവേ ആ മൊഴി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്ക് ദോഷകരമായിരുന്നു. അതോടുകൂടി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി നേതാക്കന്മാർക്ക് തിരുമേനിയോടുള്ള വൈരാഗ്യം ശതഗുണിഭവിച്ചു. തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെക്കൊണ്ട് തിരുമേനിയെ മുടക്കിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമമായി. ഈ വിഷമസന്ധിയിലാണ് 1942-ൽ തിരുമേനി, പ. ഗീവറുഗീസ് ദിത്രിയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായെ മുവാറ്റുപുഴ പള്ളിയിൽ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി പരസ്യമായി സ്വീകരിച്ചു കക്ഷിമാറിയത്. അന്നേദിവസം തിരുമേനി മുവാറ്റുപുഴ പള്ളിയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗത്തിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പാസ്റ്റാക്കിയ പ്രമേയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു ആ സ്വീകരണം നടന്നതും. എങ്കിലും ആ ഭൂരിപക്ഷ പിന്തുണ നീണ്ടുനില്ക്കുവാനിടയായില്ല എന്നത് നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. തുടർന്ന് അധിക കാലതാമസം കൂടാതെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ, തിരുമേനിയെ മുടക്കി. എങ്കിലും കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിലെ അഗണ്യമല്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗം പട്ടക്കാരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും പിൻതുണയോടുകൂടി തിരുമേനി അടിപതറാതെ, കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന് കീഴിൽ ഉറച്ചുതന്നെ നിലകൊണ്ടു. അവിടം മുതൽ 1958 ലെ സഭാ സമാധാനവരെയുള്ള നീണ്ട പതിനാറു സംവത്സരക്കാലം തിരുമേനി അനുഭവിച്ച പ്രയാസങ്ങൾക്കും യാതനകൾക്കും കണക്കില്ല. ദേഹപീഡനംവരെ സഹിക്കേണ്ടി വന്ന വസ്തുതകൾ സുവിദിതമാണല്ലോ. അവസാനം 1958 -ലെ സുപ്രീം കോടതി വിധിയെ തുടർന്ന് സഭാസമാധാനമുണ്ടായി. അതോടുകൂടി അന്നുവരെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷികൾ, കേവലം പട്ടമല്ലാത്ത വൃദ്ധൻ പുന്നുസാണ്, ശരിയായ നല്കലുള്ള ഒരു മെത്രാന്റെ കൈയെങ്കിലും തലയിലൊന്നുവയ്ക്കാതെ അദ്ദേഹത്തിനു സ്ഥാനസാധുത്വമുണ്ടാവുകയില്ല എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു പുച്ഛിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ, ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് യാതൊരു ന്യൂനതയുമില്ലാത്ത മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിത്രിയൻ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായാണെന്നും സശ്ശിരകമ്പം സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇതെല്ലാം കേട്ടും വിശ്വസിച്ചും അതിന്റെ പിന്നിൽ വാശിയോടെ നിലകൊണ്ടിരുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളെല്ലാം അത്ഭുതസ്തബ്ധരായിപ്പോയി. എന്തായാലും അതോടുകൂടി കുറച്ചുകാലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും സഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ സമാധാനവും ശാന്തതയും കളിയാടി. ഇതിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സന്തോഷിച്ചത് തീർച്ചയായും ചെറുപ്പകാലം മുതൽതന്നെ തന്നിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന സമാധാന വാഞ്ചര പ്രായോഗികമായിത്തീർന്നു കണ്ട, മാർ ഔഗേൻ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരിക്കണം.

ഇങ്ങനെ മലങ്കരസഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ സമാധാനം കൈവന്നുവെങ്കിലും തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ സമാധാനം പൂർണ്ണമായി അനുഭവപ്പെടാൻ കുറെ കാലതാമസം കൂടി വേണ്ടിവന്നു. 1958-ലെ പരസ്പര സ്വീകരണവും തുടർന്നുനടന്ന പുത്തൻകാവ് അസോസ്യേഷൻ സമ്മേളനവും കഴിഞ്ഞശേഷം, മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽ നിന്നിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കും ഭരണത്തിനുള്ള ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പ്രശ്നം വന്നപ്പോൾ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിനു മാത്രം ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ്, പൗലോസ് മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നീ രണ്ടുപേർ അവകാശികളായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു പല പോംവഴികളെക്കുറിച്ചും പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് ചിന്തിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും, അവസാനം രണ്ടു പേരേയുംകൂടി ആ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സഹമെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരായി നിയമിക്കയാണുണ്ടായത്. അതായത് ഭദ്രാസന ഭരണസംബന്ധമായ സകല കാര്യങ്ങളും രണ്ടുപേരും യോജിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്യണം. ഈ വ്യവസ്ഥിതി പെട്ടെന്നു തന്നെ അപ്രായോഗികമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. രണ്ടു തിരുമേനിമാരും തമ്മിൽ ഭിന്നതയിലായി. പ്രശ്നം എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു വന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കു മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തെക്കും വടക്കുമുള്ള മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിലെ തീവ്രവാദികളായിരുന്ന ഒരു അത്യുപ്ത വിഭാഗത്തെ സംഘടിപ്പിച്ച് 1958 ഡിസംബർ 16-നു കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി ചാപ്പലിലെ

മദ്ബഹായിൽവെച്ചു നടത്തിയ പരസ്പര സ്വീകരണമെന്ന ചടങ്ങ് സഭയിലെ കക്ഷിമത്സരത്തിൽ അടവുമാറ്റുന്നതിന് അവസരം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി പ്രയോഗിച്ച ഒരു തന്ത്രം മാത്രമായിരുന്നു എന്നു പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട്, അന്ത്യോഖ്യൻ മുഖ്വെന്റ് എന്നൊരു പ്രസ്ഥാനവുമായി, സഭാസമാധാനത്തിനു വിരുദ്ധമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്ന് അത്ര പ്രത്യക്ഷമായിട്ടല്ലെങ്കിലും, പരോക്ഷമായി ആ വിഭാഗത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ചില നീക്കങ്ങളും ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിലെ മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും ഇതിനെ അനുസരിച്ചില്ല എന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സസ്പെൻഡു ചെയ്തുകൊണ്ടും, മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പൂർണ്ണമായി ആ ഭദ്രാസന ഭരണം ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടും പ. സുന്നഹദോസിന് ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിൽ വീണ്ടും അസ്വസ്ഥതയായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കഠിനമായ എതിർപ്പിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ ക്ലേശിച്ചിട്ടാണെങ്കിലും തിരുമേനി, ഇന്നു കാണുന്ന മുവാറ്റുപുഴ ഭദ്രാസന അരമനക്കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒന്നാം നിലയുടെ പണി പൂർത്തിയാക്കിയത്. ഇങ്ങനെ മുന്നോട്ടുപോകവേ 1962 ൽ തിരുമേനി പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗിവുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ മുവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽത്തന്നെ താമസം തുടർന്നു. 1964 -ൽ ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ പ. ഗിവുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവ കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചിരുന്നു. ബാവ കാലം ചെയ്തതോടു കൂടി, നിയമാനുസരണം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പിൻഗാമിയെന്നനിലയിൽ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിലേയ്ക്ക് താമസം മാറ്റി. അധിക കാലതാമസം കൂടാതെ, മലങ്കര എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച്, തിരുമേനിയെ കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കുവാൻവേണ്ടി, പ. യാക്കോബ് തുതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ ഇവിടെ സന്നിഹിതനായി. അന്നത്തെ വിഘടിത പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ വശീകരിച്ചു കൂഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ചില പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തി നോക്കിയെങ്കിലും, അദ്ദേഹം അതിനൊന്നും വഴങ്ങാതെ, 1958-ലെ പരസ്പര ധാരണകൾക്കും വി. സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും തികച്ചും അനുയോജ്യമായി ധൈര്യപൂർവ്വം നിലകൊണ്ടതിനാൽ, മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും തന്റെ എതിർപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുമായി സഹകരിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത പതനത്തിലായി. അങ്ങനെ 1964 മെയ് മാസം 22 -നു കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച്, മലങ്കരസഭയാൽ ഭരണഘടനയ്ക്കു വിധേയമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ കക്ഷി ഭേദമന്യേ ഈ സഭയിലെ സകല മേല്പട്ടക്കാരുടേയും സഹകരണത്തോടുകൂടി, തിരുമേനി പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം പേർഷ്യയിൽ നിന്നു മലങ്കരയിലേയ്ക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടശേഷം വാഴിക്കപ്പെട്ട നാലാമത്തെ കാതോലിക്കായാണു തിരുമേനിയെങ്കിലും, മലങ്കരസഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ ഐക്യവും സമാധാനവും വിളങ്ങിനിന്ന ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ വാഴിക്കപ്പെടുവാനിടയായ പ്രഥമ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായിരുന്നു തിരുമേനിയെന്നുള്ളത് അതീവ ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുതയാണ്. തിരുമേനിയുടെ പൂർവ്വകാല ചരിത്രവും പ്രവർത്തനങ്ങളുമെല്ലാം സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നപക്ഷം തീർച്ചയായും തിരുമേനി യഥാർത്ഥത്തിൽ അർഹിക്കുന്ന ഒരസൂലഭ ബഹുമതിയായിരുന്നു ഇതെന്നു ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

ഈ സമാധാനം തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യ കാലം വരെ നിലനിന്നു കാണുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല എന്നതു തികച്ചും വേദകരമായ മറ്റൊരു വസ്തുതയാണ്. ഇന്ന് ഈ സഭയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന ഭിന്നതയ്ക്കു തിരുമേനിയോ

മലങ്കരസഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ ഐക്യവും സമാധാനവും വിളങ്ങിനിന്ന ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ വാഴിക്കപ്പെടുവാനിടയായ പ്രഥമ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായിരുന്നു തിരുമേനിയെന്നുള്ളത് അതീവ ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുതയാണ്.

തിരുമേനിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള സഭയിലെ ഭരണസമിതികളോ യാതൊരു കാരണവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുമില്ല. ഇതിനുപരി അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവിധത്തിൽ തന്റെ മുൻഗാമിയേക്കാൾ കൂടുതൽ ആദരവോടും സൗഹാർദ്ദത്തോടുംകൂടിയാണ് പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുമായി തിരുമേനി ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇങ്ങനെ വളരെ സൗഹാർദ്ദമായും, 1958 -ലെയും 1964 -ലെയും പരസ്പര ധാരണകൾക്ക് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെയും കഴിഞ്ഞിരുന്ന സമയത്താണ്, തികച്ചും അകാരണമായിത്തന്നെ കുപ്രസിദ്ധമായ നമ്പർ 203/1960 കല്പന പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽനിന്നു വരുവാനിടയായത്. മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായ എന്ന വിശേഷണം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ആ കല്പനയിൽ, മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്കു പൗരോഹിത്യം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല, തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിനു സിംഹാസനവുമില്ല, എന്നതു മാത്രമാണല്ലോ എതിരായി ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്ന ഏക ആരോപണം. ഈ ആരോപണത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി താൻ ആ വിശേഷണം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം, മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്ക് പൗരോഹിത്യമില്ലായിരുന്നു എന്ന കടുത്ത വേദവിപരീതത്തെ താനും പിൻതാങ്ങിയതായി വരുമല്ലോ എന്ന ചിന്ത, തിരുമേനിയെ വളരെയധികം ക്ലേശിച്ചു. പല സുഹൃത്തുക്കളും സമുദായ നേതാക്കന്മാരും സഭാസമാധാനത്തെ പ്രതി ഇങ്ങനെയൊരു താല്ക്കാലിക വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കു തിരുമേനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു നോക്കിയെങ്കിലും, ഈ സഭയുടെ സ്ഥാപകനായ മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായെ തരംതാഴ്ത്തിയിട്ട്, അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സഭയുടെ നേതൃത്വം തന്നിക്കാവശ്യമില്ല എന്ന നിലപാടിൽ തിരുമേനി പരമാവധി വിശ്വാസദാർഢ്യം പ്രകടമാക്കുകയാണുണ്ടായത്. 203-ാം നമ്പർ കല്പനയുടെ യഥാർത്ഥലക്ഷ്യം ഈ വിശേഷണമുപയോഗിക്കുന്നതു തടയുക മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നു തുടർന്നുള്ള സംഭവവികാസങ്ങളിൽ നിന്നു പകൽപോലെ വ്യക്തമായിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി ദൈവാശ്രയത്തോടുകൂടി അന്നു സ്വീകരിച്ച നിലപാട് എത്രയോ ശരിയായിരുന്നു എന്ന് ആദരപൂർവ്വം ഞാൻ ഓർത്തുപോവുകയാണ്. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി അല്പം മനഃക്ലേശത്തോടു കൂടിയാണ് തിരുമേനി ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു യാത്രയാകുവാനിടയായതെങ്കിലും, മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ മക്കളായ മലങ്കരസഭാ സന്താനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ തിരുമേനി പൂർവ്വാധികം ആദരണീയനായി ഭവിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ ആ പാവന നാമം മലങ്കര സുറിയാനി സഭാചരിത്രത്തിൽ സുവർണ്ണലിപികളിൽത്തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവ തിരുമനസ്സിലെ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനകൾ നമുക്ക് കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ. □

“ഒന്നുകിൽ വിധി നടപ്പാക്കുവാൻ സംവിധാനം ഒരുക്കുക... അല്ലെങ്കിൽ വിധി നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളത് തുറന്ന് സമ്മതിക്കുക...”

സംസ്ഥാന സർക്കാരിനെ ഹൈക്കോടതി രൂക്ഷദാഷ്യയിൽ വിമർശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കാരണം സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധി നടപ്പാക്കുവാൻ സർക്കാരിന് സാധിക്കാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഹൈക്കോടതി രൂക്ഷവിമർശനം നടത്തുമ്പോൾ സാധാരണ രാഷ്ട്രീയക്കാർ പറയാറുള്ളത്, സർക്കാർ രാജിവെക്കണം എന്നാണ്... മലങ്കരസഭ അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ വിമർശനം ഗൗരവകരമായി എടുക്കുകയും വിധിനടപ്പിലാക്കാനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ ഉടനെത്തന്നെ ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യണം, അപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഇത് ഒരു ജനാധിപത്യമന്ത്രേതര സർക്കാർ എന്ന് അറിയുന്ന ബോധ്യം നമുക്ക് ഉണ്ടാകുക. ഇരട്ടത്താപ്പ്..., ഇരട്ടമുഖം.... ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ കഴിഞ്ഞ മെയ് മാസം മുതൽ ദർശിക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണ്. ഇതുവരെയും അത് പറയാതിരുന്നത്, ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യട്ടെ എന്ന് കരുതിയിട്ടാണ്. എന്നാൽ ആവർത്തിച്ച് ഇരട്ടത്താപ്പ് കാണിക്കുകയും സത്യവാങ്മൂലം എന്ന പേരിൽ പോലും അസത്യവാങ്മൂലം നടത്തുകയും നിസംഗത പാലിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് മാത്രമല്ല പക്ഷം പിടിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് എത്തിക്കുകയും ഈ ഗവൺമെന്റ് ചെയ്തു എന്നുള്ളത് തെളിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്, കോടതിക്ക് അത് ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒന്നുകിൽ വിധി നടപ്പാക്കുവാൻ സംവിധാനം ഒരുക്കുക അല്ലെങ്കിൽ സുപ്രീം കോടതിവിധി നടപ്പിലാക്കാൻ ഈ സർക്കാരിന് സാധിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളത് തുറന്ന് സമ്മതിക്കുക.

ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്
മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ - മാധ്യമ വിഭാഗം അദ്ധ്യക്ഷൻ

സഭാപിതാക്കന്മാർ

മനുഷ്യസ്നേഹിയായ മാർ ദീവന്നാസേയാസ്

ഡോ. എൻ. ജെ. തോമസ് റമ്പാൻ

ജീവചരിത്ര സംഗ്രഹം

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിരണം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും, മൗണ്ട് താബോർ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്ഥാപകനുമായ നി.വ.ദി.ശ്രീ. തോമ്മാ മാർ ദീവന്നാസേയാസ് തിരുമേനി, 1887 ജൂൺ മാസം 8-നു ചെങ്ങന്നൂർ പൂവത്തൂർ കുടുംബത്തിന്റെ ശാഖയായ മാവേലിക്കരകല്ലുംപുറത്ത് വീട്ടിൽ ജനിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം, മാവേലിക്കര ബി.എച്ച്. ഹൈസ്കൂൾ, കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളജ് എന്നിവിടങ്ങളിലാണ് നടത്തിയത്. 1912-ൽ മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസേയാസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നു ശെമ്മാശപട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും, അതിനെ തുടർന്ന് വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിലും, പരുമല സെമിനാരിയിലുമായി നടത്തുകയുമുണ്ടായി.

അദ്ദേഹം പൊതുജീവിതം ആരംഭിച്ചത് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായിട്ടാണ്. രണ്ടു വർഷം കോട്ടയം എം.ഡി. ഹൈസ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനായും, തുടർന്ന് 14 വർഷക്കാലം കൂണ്ടറ എം.ജി.ഡി. ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. ശെമ്മാശനായിരിക്കുമ്പോഴും, പിന്നീടുള്ള കാലഘട്ടത്തിലും, ഒരു പ്രശസ്തനായ സുവിശേഷ പ്രസംഗകനായി മലങ്കരസഭയിലുടനീളം സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനുഗൃഹീതമായ വാഗ്മിത്വത്തിന്റെയും, പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

1934-ൽ വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ച ശെമ്മാശൻ ആ വർഷം തന്നെ സഭാ സമാധാനാലോചനയ്ക്കായി പ. ഗീവറഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായോടുകൂടി സിറിയായും, മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്തെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. 1937-ൽ റമ്പാൻ സ്ഥാനത്തേക്കും, 1940-ൽ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്കും ഉയർത്തപ്പെട്ട ഈ മഹാത്മാവ്, ഇടയ്ക്കു രണ്ടു വർഷം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഓക്സ്ഫഡ് സർവ്വകലാശാലയിൽ ബി.ലിറ്റ് ഡിഗ്രിക്കു ചേർന്ന് പഠിച്ചു. 1942-ൽ ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് സഭയാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു മിലിട്ടറി ചാപ്ലെയിൻ ആയി രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള സൈനികകേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് പട്ടാളക്കാരുടെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

പത്തനാപുരത്ത് 1930-ൽ പ്രേഷിതവേല ആരംഭിച്ച ദീവന്നാസേയാസ് തിരുമേനി, അവിടെ ഹൈസ്കൂളുകളും, പ്രൈമറിസ്കൂളുകളും സ്ഥാപിച്ചശേഷം തന്റെ പ്രവർത്തനം അയൽ സംസ്ഥാനമായ തമിഴ്നാട്ടിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിച്ചു. 1947-ൽ തിരുച്ചിറപ്പള്ളിയിൽ മിഷൻവേലയ്ക്കാവശ്യമുള്ള സ്ഥലവും ഒരു ഹൈസ്കൂളും, പ്രൈമറിസ്കൂളും വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി തമിഴ്നാട്ടിലെ മിഷൻ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. തുടർന്നുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും പത്തനാപുരത്തു തന്നെ ഒരു ട്രെയിനിംഗ് കോളജ്, ആർട്ട്സ് കോളജ് എന്നിവ സ്ഥാപിക്കുകയുമുണ്ടായി.

മലങ്കരസഭയിലെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ 32 വർഷക്കാലം ശോഭിച്ച തിരുമേനി, നിരണം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതലയോടൊപ്പം മലങ്കരസഭയിലെ പൊതുവായുള്ള ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം കൊടുത്തുപോന്നു. ഇങ്ങനെ അവിടുന്ന് തുടങ്ങിവച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയം നേരിൽ കണ്ടുകൊണ്ട്, തന്റെ ഓട്ടം തികച്ച്, 1972 ഡിസംബർ 3-ാം തീയതി പുണ്യശ്ലോകനും, കർമ്മകുശലനും, ജനോപകാരിയും, വിശ്വാസ വിരനുമായിരുന്ന ദീവന്നാസേയാസ് തിരുമേനി, കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ തിരോധാനം ചെയ്തു.

* * * * *

ക്രിസ്തീയസഭാ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ ഓരോ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉദിച്ചുയർന്നിട്ടുള്ള വിശുദ്ധന്മാരും മഹാത്മാക്കളുമായ മനുഷ്യസ്നേഹികളെ ലോകം ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. അവരുടെ അനുകരണീയമായ ജീവിതവും ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ വ്യക്തിത്വവും പിൻതലമുറയ്ക്ക് എന്നും മാർഗ്ഗദർശനമായി നിലകൊള്ളുന്നു. അധർമ്മികളും ക്രൂരന്മാരുമായി വർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവരെപ്പോലും മാനസാന്ത

ഓർമ്മ ഡിസംബർ 8-ന്

രപ്പെടുത്തി ഉത്കൃഷ്ട സ്വഭാവമുള്ളവരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള മഹാത്മാക്കളും ലോകത്ത് ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ഒട്ടുംതന്നെ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനം ദീവന്നാസേയാസ് തിരുമേനിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധ്യ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും പറയുവാൻ കഴിയും. അപമസഞ്ചാരികളെ അവരുടെ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിപ്പിച്ച് സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നടത്തുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവ് അദിതീയമായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രാപ്തിക്കനുസരണമായി അവരെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരികയും കരഗതമായ ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ അവരെ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് അദ്ദേഹം ഔത്സുക്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

കള്ളനെ ഹെൽകോൺസ്റ്റബിളാക്കി

തിരുമേനി കൂണ്ടറ എം.ജി.ഡി. ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ (1916-1930) നടന്ന ഒരു കഥ ഇവിടെ വിവരിക്കാം. ഒരു ദിവസം ശെമ്മാ

ശൻ തന്റെ ഔദ്യോഗികജോലി തീർത്തിട്ട് സ്വന്തം മുറിയിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് അവിടെ കടന്നുവന്ന മദ്ധ്യവയസ്കനായ ഒരു മനുഷ്യനെ ശെമ്മാശൻ അടിച്ചു ഒരു നിരീക്ഷണം നടത്തി. അരോഗ്യവ്യഗ്രതയും, ദീർഘകാലമായ ഒരു തമിഴനായിരുന്നു ആ അപരിചിതൻ. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെ പെട്ടെന്ന് പിടിച്ചെടുക്കാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്ന ശെമ്മാശൻ, ആ ആൾ ഒരു സൽസ്വഭാവിയല്ലെന്ന് കാഴ്ചയിൽത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കി. യാതൊരു ഭാവഭേദവും കൂടാതെ ശെമ്മാശൻ ആ മനുഷ്യനോട് സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പെട്ടെന്നുതന്നെ അയാളെ മിത്രഭാവത്തിലേക്ക് വഴുതിവീഴിക്കുവാൻ സൗഹാർദ്ദം നിറഞ്ഞ ശെമ്മാശന്റെ സംഭാഷണത്തിനു കഴിഞ്ഞു. അൽപനേരത്തിനുള്ളിൽ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പെട്ടി ആഗതൻ ശെമ്മാശനെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട് “മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ താൻ തിരികെ വന്ന് പെട്ടി എടുത്തുകൊള്ളാ”മെന്നു പറഞ്ഞ് സ്ഥലം വിട്ടു.

ശെമ്മാശൻ സംശയം തോന്നിയിട്ട്, ആ മനുഷ്യൻ പോയശേഷം പെട്ടി തുറന്ന് ഒരു പരിശോധന നടത്തി. പെട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന സാധനസാമഗ്രികളെല്ലാം എവിടെനിന്നോ മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നവയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ ശെമ്മാശൻ കാലതാമസമെന്നു വിവരം കൊല്ലം ഡി.എസ്.പി. യേയും, സ്ഥലം പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും അറിയിച്ചു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത വിഷയം സംബന്ധിച്ച് ഒരു കാര്യം ശെമ്മാശൻ ഡി.എസ്.പി. യോട് പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ആ മനുഷ്യനെ ഉപദ്രവിക്കുക മാത്രം ചെയ്യരുത്; നമുക്കവനെ മുതലാക്കി എടുക്കാം. പക്ഷെ, പോലീസിൽ തന്നെ ചേർത്താൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായിരിക്കും. ആൾ ഊറ്റനാണ്. അയാൾ മടങ്ങിവരുന്ന സമയത്ത് രണ്ടു കോൺസ്റ്റബിൾമാരെ മഹ്തി വേഷത്തിൽ കൂണ്ടരിയിൽ എന്റെ അടുക്കലേക്കയയ്ക്കണം.” ഡി.എസ്.പി. അതു സമ്മതിച്ചു. ആ തസ്ക്കരൻ, പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ തക്കസമയത്തുതന്നെ പെട്ടി വാങ്ങുവാനായി ശെമ്മാശന്റെ അടുക്കൽ വന്നുചേർന്നു. എന്നാൽ ഇതിനോടകം നേരത്തേ അറിയിച്ചിരുന്നപ്രകാരം പോലീസുകാരും എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ശെമ്മാശൻ ആ കള്ളനെ മറ്റൊരു മുറിയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി സൗഹാർദ്ദമായി ചോദ്യം ചെയ്തു. “താങ്കൾ സത്യം പറഞ്ഞാൽ നല്ല ഭാവിയിുണ്ട്. പറയുന്നില്ലെങ്കിൽ സംഗതി വളരെ ഗുരുതരമായിത്തീരും. താങ്കൾ ഇവിടെ എന്നെ ഏൽപ്പിച്ച പെട്ടിക്കെത്ത് എന്താണ്? അത് എവിടെ നിന്നു കിട്ടി? നേരു പറയണം?” “സ്വാമി രക്ഷിക്കേണ; ഞാൻ സത്യം പറയാം. സാധനങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചവയാണ്.” ഇത്രയും ആയപ്പോഴേക്ക് മഹ്തി വേഷത്തിൽ അടുത്ത മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പോലീസുകാർ അവിടേക്കു കടന്നുചെന്നു. അവർ ആ മോഷ്ടാവിനെ കടന്നുപിടിച്ച് അറസ്റ്റു ചെയ്ത് വിലങ്ങുവച്ചു. പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു മുമ്പായി ശെമ്മാശൻ അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. “നിങ്ങൾ യാതൊരുതരത്തിലും ആ മനുഷ്യനെ ഉപദ്രവിച്ചുപോകരുത്. ജയിലിലടച്ചാൽ അയാൾക്ക് വേണ്ടവണ്ണമുള്ള ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയും വേണം. ഞാൻ അവിടെവന്ന് ഡി.എസ്.പി. യെ കണ്ടുകൊള്ളാം.”

പിന്നീടുണ്ടായ ഓരോ നടപടിയുടെയും നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തത് ശെമ്മാശനായിരുന്നു. അയാളെ കുറെ ദിവസത്തേക്ക് ജയിലിലടച്ചു. എങ്കിലും ശെമ്മാശന്റെ നിർദ്ദേശവും നിർബന്ധവും നിമിത്തം ഒരു ക്രിമിനൽ കുറ്റവാളി എന്നപോലെ അയാളോട് പെരുമാറിയില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, പോലീസ് മേലുദ്യോഗസ്ഥന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ജയിലിൽ നിന്നു മോചിപ്പിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ, ശെമ്മാശന്റെ ശുപാർശപ്രകാരം ആ മനുഷ്യനെ തിരുവിതാംകൂർ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഒരു കോൺസ്റ്റബിൾ ആയി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ തമിഴൻ പിന്നീട് പല പ്രാവശ്യം കൂണ്ടറ വന്ന് ശെമ്മാശനെ കണ്ട് തന്റെ നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അയാളുടെ വിശ്വസ്തതയെക്കുറിച്ച് മതിപ്പുതോന്നിയ ശെമ്മാശൻ, തനിക്കു സുപരിചിതനായിരുന്ന കൊല്ലം ദിവാൻ പേഷ്കാർ ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യരുമായി എഴുത്തുകുത്തു നടത്തി, അയാളെ ഒരു കോൺസ്റ്റബിളായി പ്രൊമോട്ടു ചെയ്യിപ്പിച്ചു.

സ്നേഹത്തിന്റെ ഭാവം വിദ്വേഷമില്ലായ്മയിൽ ഒരുങ്ങിനിൽക്കുന്നില്ല; പ്രത്യുത അത്, സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയുടെ നന്മയെ ലക്ഷ്യമാക്കി വീണ്ടും സജീവമായി നിലകൊള്ളുന്നുവെന്ന് ശെമ്മാശൻ ഈ സംഭവത്തോടുകൂടി തെളിയിച്ചു. ഇങ്ങനെ, കള്ളനെന്ന് നല്ലവണ്ണം തിരിച്ചറിഞ്ഞ അവനെയും കൂടി നല്ലവനാക്കുവാൻവേണ്ടി വെമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ ഹൃദയ നിറവിൽനിന്ന് വീണ്ടും പലരും നല്ലവരാകുക തന്നെ ചെയ്തു.

ആജ്ഞാശക്തനായ യുവ വൈദികൻ

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് അതിന്റെ രണ്ടു ദശകങ്ങൾ പിന്നിട്ട അവസരത്തിലാണ് കൂണ്ടറ ശെമ്മാശൻ തന്റെ പ്രേഷിതപ്രവൃത്തിയുമായി പത്തനാപുരത്ത് എത്തിച്ചേർന്നത്. ഈ കാലഘട്ടംവരെയും പത്തനാപുരവും പരിസരപ്രദേശങ്ങളും സമ്പർണ്ണരായ ഹിന്ദുക്കളുടെയും മുസ്ലീങ്ങളുടെയും പെരുമയിൽ മാത്രം ഉറച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ശെമ്മാശൻ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പത്തനാപുരത്ത് ഉറപ്പിച്ചതോടുകൂടി മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗത്തുമുള്ള ജനനിബിഡമായ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ക്രൈസ്തവ കുടുംബങ്ങൾ പത്തനാപുരത്തേക്ക് കുടിയേറ്റമാരംഭിച്ചു. ഇന്ന് പത്തനാപുരത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ സാമൂഹ്യവും, സാംസ്കാരികവും, സാമ്പത്തികവുമായ രംഗങ്ങളിൽ ഏതാണ്ട് ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാമെങ്കിലും അവർക്ക് പത്തനാപുരത്ത് ഒരു ശതാബ്ദത്തിന്റെ ചരിത്രപോലും അവകാശപ്പെടുവാൻ സാധിക്കയില്ലായെന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഇങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പത്തനാപുരത്തെ കുടിയേറ്റത്തിന് താങ്ങും തണലും മാത്രമല്ല, ഒരു കാന്തശക്തിയായും പ്രവർത്തിച്ചത് നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനായ ശെമ്മാശനും, അദ്ദേഹം പത്തനാപുരത്ത് ആരംഭിച്ച പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമായിരുന്നു.

അന്നും ഇന്നും മതസൗഹാർദ്ദത്തിനു പേരു കേട്ട ഈ വഞ്ചിരാജ്യത്ത് മാനുഷിക ദൗർബല്യങ്ങളാൽ ചിലപ്പോൾ ചെറിയ തോതിലുള്ള ചില അഴകുപിണക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇതൊരു കളങ്കമായി കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പ്രത്യുത, മനുഷ്യന്റെ നൈസർഗ്ഗിക വാസനകളുടെ തന്നെ ചില വളവുകൾ ആയിട്ടു മാത്രമേ യഥാർത്ഥമതികൾക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെയുള്ള വളവുകളെ നേരെയാക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനുണ്ടായിരുന്ന ചാതുര്യവും കഴിവും അന്യാദൃശമായിരുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ചെറു സംഭവം ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്താകയില്ലല്ലോ.

തിരുമേനി ശെമ്മാശനായിരുന്ന കാലത്ത് പത്തനാപുരത്തു തന്നെ പുതിയതായി കുടിയേറിപ്പാർത്തു വന്ന ഏതാനും ക്രൈസ്തവ കുടുംബങ്ങളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പ്രത്യേകത പ്രദർശിപ്പിച്ച ഒരു പറ്റം റൗഡികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കോഴികളെ മോഷ്ടിക്കുകയെന്നത് ഒരു നിത്യത്തെഴാഴിലാക്കി. ഒരു ക്രിമിനൽകുറ്റത്തിന്റെ ആക്കം ലഭിച്ച ഈ പീഡനം ഒരു കേസായി പോലീസിൽ പരാതി കൊടുക്കുവാൻ അവർ തീരുമാനിക്കുകയും, അപ്രകാരം ചെയ്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പോലീസിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് കാര്യമായ യാതൊരു നീക്കവും ഉണ്ടായില്ല. ഈ വസ്തുത നമ്മുടെ ശെമ്മാശന്റെ കാതുകളിലും വന്നെത്തി. സംഭവപരമ്പരകളെക്കുറിച്ച് കാര്യമായി അന്വേഷിച്ച ശെമ്മാശൻ പ്രതികളെ കണ്ട് സംസാരിക്കുന്നതിനായി ആളയച്ച് അവരെ വിളിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ അവരാരും ശെമ്മാശനെ വന്നു കാണുന്നതിന് തയ്യാറായില്ല. തമുലം ശെമ്മാശൻ അവരെ കണ്ട് സംസാരിക്കുന്നതിനായി സംഭവസ്ഥലത്തേക്ക് ചെല്ലുന്ന വിവരം യഥാസമയം അവരെ അറിയിച്ചു. കുൽസിതപ്രവൃത്തിയിൽ ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച ആ യുവാക്കൾ ശെമ്മാശന്റെ വരവിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനാദരിക്കുന്നതിനും, ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനുമുള്ള ചുറ്റുപാടുകൾ ഇണക്കുകയാണുണ്ടായത്. ശെമ്മാശനുമായി സംസാരിക്കുന്നതിന് അവരുടെ വക്താവായി അവിടുത്തെ കരപ്രമാണിയെക്കൂടി അവർ ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും തക്കസമയത്ത് അയാൾ വന്നുചേർന്നിരുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല, അദ്ദേഹം അവരെ അറിയിച്ചിരുന്നു പോലും, “ആരോടാണ് നിങ്ങൾ പടവെട്ടാൻ ഒരുമ്പെടുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം, കൂണ്ടറ ശെമ്മാശനെ നിങ്ങൾ അറിയുകയില്ല; എനിക്കറിയാം. കല്ലിനോട് ഉച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നറിയാമല്ലോ” എന്ന്.

ശെമ്മാശൻ ഇതൊന്നുമറിയാതെ സ്വതസിദ്ധമായ പ്രാവേത്തോടെ അവർ കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലത്ത് അവരുടെ സമീപത്തേക്ക് കടന്നുചെന്നു. അതിശയമെന്നു പറയട്ടെ, തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവം അവരുടെ മുൻ തീരുമാനത്തിന് വിപരീതമായിരുന്നു. ആ ചെറു സംഘത്തിന്റെ നേതൃസ്ഥാനത്തിരുന്ന ആൾ തന്നെ ശെമ്മാശനെ കണ്ടമാത്രയിൽ അറിയാതെ എഴുന്നേറ്റുപോയി. കുപ്പുകൈകളോടുകൂടി നമ്രശരീരസ്കനായി അദ്ദേഹം അവിടെ നിലകൊണ്ടു. നേതാവിനെ അനുകരിച്ച് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരും അപ്രകാരംതന്നെ ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. ശെമ്മാശൻ അനുവദിച്ചപ്പോൾ മാത്രമേ അവർ ഇരുന്നുള്ളൂ. ഉത്തരീയം (രണ്ടാം മുണ്ട്) കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നവർ അതെടുത്ത് അവരവരുടെ അരയിൽ ചുറ്റിക്കെട്ടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഒരു ഉന്നതവ്യക്തിക്കു അർപ്പിക്കേണ്ട ബഹുമാനം അവർ ശെമ്മാശൻ കൊടുത്തു (വളരെ പ്രായമുള്ള ഒരു ശെമ്മാശനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 48-ാമത്തെ വയസിലാണ് അദ്ദേഹം കശ്ശീശാ ആയത്).

അവരുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിന്റെ ഫലമായി അവരെല്ലാം അവരുടെ തെറ്റായ നടപടികളെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, അതിൽനിന്ന് പിന്മാറുകയും, ശെമ്മാശന്റെ ഇഷ്ടാനുവർത്തികളായി തീരുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ചിലർക്കു ശെമ്മാശൻ തന്നെ പിൻക്കാലത്ത് ജോലി വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. ആ സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സവർണ്ണ ഹിന്ദു, ശെമ്മാശന്റെ സംസാരത്തിൽ മനംമാറ്റമുള്ളവനായി ഭവിക്കുകയും കാലാന്തരത്തിൽ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും മനംമാറ്റത്തിന് കാരണമാകുകയും ചെയ്തു. അവർ അവരുടെ മുൻവിശ്വാസം ത്യജിച്ച് ശെമ്മാശന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യേകം തിളക്കം സൃഷ്ടിച്ചുപോന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രഭയിലേക്ക് ആകൃഷ്ടരാകുകയും തുടർന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ഈ പട്ടികയിൽ പെടുത്താവുന്ന മറ്റു പല സംഭവങ്ങൾ ഈ എഴുത്തുകാരന് അറിയാം. സ്ഥലചുരുക്കത്താൽ തൽക്കാലം ഇതൊന്നു മതിയെന്നു വയ്ക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം മനുഷ്യസ്നേഹിയെങ്കിലും ശക്തനായ ഒരു വ്യക്തി കൂടെയായിരുന്നു തിരുമേനി. സ്വന്തം മതസ്ഥരെ മാത്രമല്ല, ഇതര മതസ്ഥരെയും സ്വാധീനിക്കാനും ഒരു പ്രത്യേക പ്രഭയുടെ ഉടമയെന്നവണ്ണം സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ വൈകല്യങ്ങളെ തന്റെ ആദ്യ വീക്ഷണത്തിൽതന്നെ നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്നതിനും അതിലൂടെ സത്യത്തിന്റെ പാതയെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും ശെമ്മാശനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തിരുമേനിക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ കഴിവാൻ പിന്നീട് തിരുമേനിയെ സമൂഹത്തിലെ ഒരു ഗണനീയ നേതാവായി പരിലസിക്കാൻ സഹായിച്ചത്.

മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണം

മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഘടകം സ്നേഹം ആണെന്നും ആ പവിത്രമായ വീക്ഷണം വ്യക്തികളെ ധന്യമാക്കുന്നുവെന്നും എല്ലാ മതങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആവശ്യത്തിലിരിക്കുന്നവന്റെ വിഷമതയറിഞ്ഞ് ഉപകാരം ചെയ്യുകയെന്നതാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ വ്യക്തമായ പ്രകടനം. പക്ഷെ ഇപ്രകാരം പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് സ്വന്ത മഹിമയുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കുകൂടി ആയിരിക്കണമെന്ന് എല്ലാവരും ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. അവിടെയാണ് പൊതുനേതാക്കന്മാരിൽ പലർക്കും പരാജയം സംഭവിക്കാറുള്ളത്. നമ്മുടെ തിരുമേനി ഇക്കാര്യത്തിൽ തീർത്തും ഒഴിവുള്ളവനായിരുന്നു. ഇതിനൊരു ഉദാഹരണം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

അറുപതുകളുടെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലാണ് അത് സംഭവിച്ചത്. കോഴഞ്ചേരിക്കടുത്ത് ചെറുകോൽപുഴയുള്ള മദ്ധ്യവയസ്ക്കനായ ഒരു സാധു ഹൈന്ദവനു ഒരു അപകടം സംഭവിച്ചു. അപകടത്തിൽ ഒരു കാലിന്റെ സ്വാധീനം നശിച്ചു. പക്ഷെ ആ മനുഷ്യന്റെ ഇരുകാലുകൾക്കും ശക്തി പകർന്നുകൊടുത്ത സ്നേഹത്തിന്റെയും ദീനദയാലുതയുടെയും കഥ അനുവാചകർ അറിയേണ്ടതാണ്. നാട്ടിലെ പലവിധമായ ചികിത്സയ്ക്കുശേഷം വലിയ കുറവൊന്നും കാണാത്തതിനാൽ ആ മനുഷ്യന് വെല്ലൂർ മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രിയെ അഭയം പ്രാപിക്കേണ്ടി വന്നു. നിത്യവൃത്തിക്കുപോലും വകയില്ലാത്ത ആ മനുഷ്യൻ ഇത്തരുന്നത്തിൽ എന്തു ചെയ്യാനാണ്; എങ്ങനെ അവിടെ എത്തിച്ചേരും? അഗതിയായ ആ ഹൈന്ദവനിൽ അനുകമ്പ തോന്നിയ ഒരു ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതൻ ഒരേഴുത്തുമായി ആ മനുഷ്യനെ നമ്മുടെ തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കയച്ചു. വെല്ലൂർ ആശുപത്രിയിലെ വിദഗ്ദ്ധ ഡോക്ടറന്മാരുടെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ഒരു ശുപാർശക്കത്ത് തിരുമേനിയിൽനിന്ന് ലഭിക്കുക എന്നതായിരുന്നു എഴുത്തിന്റെ സാരം.

എന്നാൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നപ്രകാരം ഒരു ശുപാർശക്കത്ത് കൊടുത്തുവീടുക മാത്രമല്ല ദീനദയാലുവായ തിരുമേനി ചെയ്തത്. സാധുവായ ആ മനുഷ്യന് ലഭിക്കേണ്ടിവരുന്ന ചികിത്സയുടെ സ്വഭാവം നേരിട്ടു തിരക്കി അറിഞ്ഞശേഷം, സി.എം.സി. ആശുപത്രിയിലെ ഓർത്തോപീഡിയക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ തലവന് ഒരു എഴുത്തുമായി, വഴിച്ചെലവിനും മറ്റും വേണ്ടിവരുന്ന പണവും കൊടുത്ത് ബസ്സ്റ്റാൻഡു വരെ ആളു കൂട്ടിവിട്ട് ആ മനുഷ്യനെ യാത്രയാക്കി. രോഗി അറിയാതെ ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് തിരുമേനി എഴുതി, ചികിത്സ സംബന്ധിച്ച ചെലവുകൾ ഇളവു ചെയ്തു കൊടുപ്പിക്കുകയും, മറ്റുള്ള ചെലവുകൾക്കു വേണ്ടിവരുന്ന പണം തിരുമനസ്സു തന്നെ ഏർപ്പാടു ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷന്റെ നേരിട്ടുള്ള അന്വേഷണവും

മേൽനോട്ടവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ മനുഷ്യന് ലോകത്ത് മറ്റേവിടെ നിന്നും ലഭിക്കാവുന്നതിൽ മെച്ചമായ ചികിത്സയാണ് വെല്ലൂർ ആശുപത്രിയിൽ നിന്നു ലഭിച്ചത്.

ഏതാനും മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ആ മദ്ധ്യവയസ്ക്കൻ പൂർണ്ണസുഖം പ്രാപിച്ച് പത്തനാപുരത്ത് തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു തന്നെ ആദ്യമായി മടങ്ങിയെത്തി. നമ്രശരീരക്കനായി സന്തോഷാശ്രുക്കൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് കൃതജ്ഞതയുടെ പുച്ചെണ്ടുകൾ തിരുമേനിയുടെ പാദപത്മങ്ങളിൽ അർപ്പിപ്പാൻ അയാൾ മനസ്സുകൊണ്ട് തയ്യാറെടുക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷെ കാലിന് സ്വാധീനക്കുറവുണ്ടല്ലോ. തിരുമേനിക്ക് ആ അഗതിയോടുള്ള അനുകമ്പയുടെ ആത്മാവിന്റെ ഉറവിടം അവിടംകൊണ്ട് നിലച്ചില്ല. സ്നേഹപുരസ്സരം തിരുമേനി അയാളെ താങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു “ഈശ്വരനാണ് നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചത്; നന്ദി നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടുകൂടി ദൈവത്തെ സ്തോത്രം ചെയ്യണം.” അതിനുശേഷം തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഒരു ടാക്സികാർ വരുത്തി, അന്ന് ഒരു കോളജ് അദ്ധ്യാപകനായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ഈ ലേഖകനെയും കൂട്ടി ആ മനുഷ്യനെ ചെറുകോൽപുഴയുള്ള സ്വവസതിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചു. നിത്യവൃത്തിക്ക് വകയില്ലായിരുന്ന ആ ഭവനത്തിന് ചെലവിനും, സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച് മടങ്ങിയെത്തിയ രോഗിയുടെ തുടർന്നുള്ള നാട്ടുചികിത്സയ്ക്കും ആവശ്യമായ ഒരു തുകയും അവിടെ കൊടുക്കുന്നതിന് തന്നയച്ചിരുന്നു. ഈ ലേഖകൻ അപ്രകാരം ചെയ്ത് മടങ്ങിയെത്തി വിവരം ധരിപ്പിച്ചു.

അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം സാധുക്കളുടെ ഒരു ഉറ്റ മിത്രമായിരുന്നു. അവരുടെ വേദന, അരിഷ്ടത, കഷ്ടത ഇവ അവർ അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതിലുപരി തിരുമേനി അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

* * * * *

സി. എം. തോമസച്ചൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഭദ്രാസനകാര്യങ്ങൾ ഒന്നു ക്രമീകരിച്ചശേഷം ഒരു ലക്ഷ്യബോധത്തോടുകൂടി പത്തനാപുരത്ത് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കാലയളവ്. താൻ തുടങ്ങിവച്ച ദയറായ പ്രസ്ഥാനത്തിന് സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളിൽ ആവോളം സ്വയംപര്യാപ്തത വരുത്തണം. അവർ ഭക്ഷണകാര്യത്തിന് മുട്ടുള്ളവരായിരിക്കരുത്; അവർ ഇരക്കുവാനും ഇടയാകരുത്. കടം കയറിയിട്ട് ആരും അവരെ അവിടെനിന്ന് അടിച്ചോടിക്കുവാനും സംഗതിയാവരുത്. അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനയും നോമ്പും അനുഷ്ഠിച്ച് ചില കാര്യങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തു വരികയാണ് തിരുമേനി. അങ്ങ് കിഴക്ക് പുനലൂരിനടുത്ത് കുര്യനയം എന്ന ഒരു നിലമുണ്ട്. ചതുപ്പു പ്രദേശമാണ്; ആന ഇറങ്ങുന്നിടവുമാണ്. കേസുപറഞ്ഞ് ഒഴിപ്പിച്ചെടുത്താൽ ദയറായ്ക്ക് ഒരു നല്ല നേട്ടമായിരിക്കും അത്. ആദ്യം ഒരു കേസ് ജില്ലയിൽ, കൊല്ലത്ത് പറഞ്ഞു. തോൽവിയിലായിരുന്നു ഫലം. എങ്കിലും പിന്മാറിയില്ല, അടിപതറാതെ മുമ്പോട്ടു പോകയെന്നു തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. പക്ഷെ, മാനുഷികബുദ്ധി മാത്രം പോരല്ലോ; ദേവാലയത്തിൽ കയറി വ്രതപ്രതിജ്ഞ എടുത്തു. “അദ്യശ്വനായ പിതാവേ! ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായ് വന്ന പുത്രാ! നീ ഇക്കാര്യം എനിക്ക് സാധിച്ചു തരുമാറാകണമേ! ഞാൻ കുര്യനയം നിലത്തിനുവേണ്ടി ഹൈക്കോടതിയിൽ കൊടുക്കാൻ പോകുന്ന അപ്പീൽ കേസിന്റെ വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നതുവരെ, ഞായറാഴ്ച ഒഴിച്ച് എല്ലാ ദിവസവും ഉച്ച വരെയും, ബുധനും, വെള്ളിയും 22 1/2 വരെയും ഉപവസിക്കുന്നതായിരിക്കും. കൂടാതെ വനത്തിനു സമീപമുള്ള കറവൂർ പള്ളിക്ക് വെള്ളി കൊണ്ടു ചെയ്ത ഒരു കാസാ, പീലാസാ സെറ്റ് സംഭാവനയായി കൊടുക്കുന്നതുമാണ്”, ഇതായിരുന്നു പ്രതിജ്ഞ. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഹൈക്കോർട്ടിൽ അപ്പീൽ കൊടുത്തു. ആ കേസുകാലം മുഴുവനും ഏതാണ്ട് 8, 9 മാസം മാർ ദിവസം സ്പോസ് തിരുമേനി തന്റെ ഭരണകാര്യങ്ങൾക്ക് വിഘ്നം വരുത്താതെ ഉപവാസവും വ്രതവുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. നിത്യവും കൂടെ യാത്രചെയ്തിരുന്ന ശെമ്മാശനും, കുശിനിക്കാരനും മാത്രമല്ലാതെ മറ്റാരും തന്നെ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല; അറിയരുതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് കരുതലുമുണ്ടായിരുന്നു. കാരോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിയെ മാത്രം രഹസ്യമായി ഈ വിവരം ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ദൈവകൃപയാൽ തിരുമേനിക്ക് അനുകൂലമായ വിധിയുണ്ടായി; അങ്ങനെ കേസ് ജയിച്ചു. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തതിൻ പ്രകാരം നല്ല കാസാ-പീലാസാ സെറ്റ് കറവൂർ ദേവാലയത്തിന് നേർച്ച അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ ചീഫ്ജസ്റ്റീസ് തന്നെയായിരുന്നു വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്. അതിനെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു എണ്ണച്ചായാപടം പത്തനാപുരത്ത് സ്കൂളിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്രളയശേഷം ഗ്രിഗോറിയൻ മഴവിൽ ദർശനം

ഫാ. ഡോ. ബിജേഷ് ഫിലിപ്പ്

നോഹയുടെ കാലത്തെ പ്രളയം അതിജീവിച്ച മനുഷ്യർക്ക് നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യാശയുടെ അടയാളമായിരുന്നു മഴവിൽ. മഴവിൽ വൈവിധ്യത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും മനോഹാരിത പകരുന്ന ഒരു സുന്ദരദൃശ്യവുമാണ്. ഒരേ പ്രകാശം ഏഴു വ്യത്യസ്ത നിറങ്ങളായി ആകാശത്തു വിരിയുമ്പോൾ കാഴ്ചക്കാരുടെ മനസ്സ് സന്തോഷപൂരിതമാകും. ഇതുപോലെയാണ് കേരളം കണ്ട അതിഭീകരമായ 2018 ഓഗസ്റ്റിലെ പ്രളയത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട സാഹോദര്യചിന്തകൾ പ്രത്യാശ പകർന്നത്. പ്രളയത്തെക്കുറിച്ചോ ദുരിതാശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചോ പറയുകയല്ല, മറിച്ച് പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രത്യാശ പകരുന്ന വിശ്വസാഹോദര്യ ദർശനത്തിന്റെ ഒരു ഓർമ്മ പുതുകലാണ് ഈ കുറിപ്പിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം.

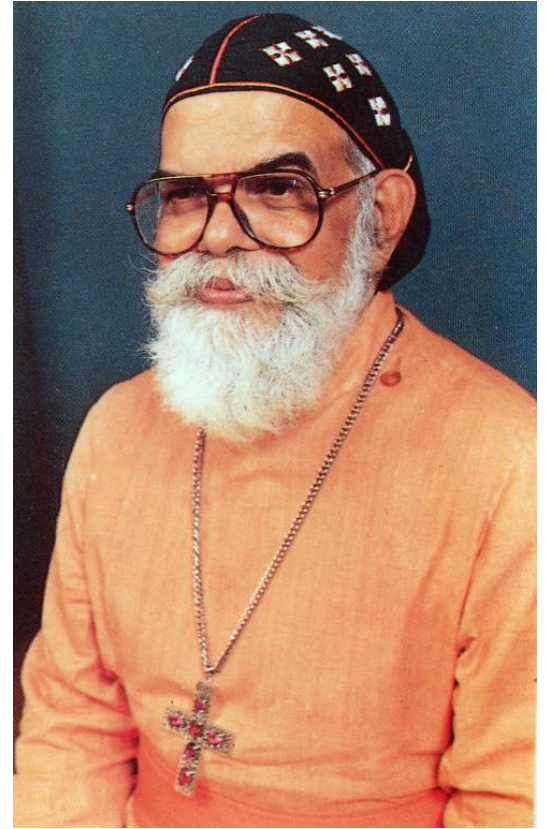
ഭൗതികതയുടെയും വിഭാഗീയതയുടെയും പ്രളയത്തിൽ നിന്നു ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുവാനായി വിശ്വസാഹോദര്യത്തിന്റെ ദർശന ചികിത്സ നടത്തിയ ശ്രേഷ്ഠ ഗുരുവായ പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ചിന്തകൾ ദൈവം ഒരുക്കിയ ഒരു മഴവില്ലായിരുന്നു. നവംബർ 24-ന് ഓർമ്മദിനം ആചരിച്ച മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ഐക്യത്തിന്റെ വിശാല ദർശനത്തിന്, ഈ പിതാവ് കാലം ചെയ്ത് രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് പ്രസക്തി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതായി അനുഭവപ്പെടുന്നു.

സഭകളുടെയും മതങ്ങളുടെയും സങ്കുചിതത്വത്തിനും വർഗ്ഗീയ ചിന്തകൾക്കും ഉള്ള മറുമരുന്ന് മതവിരുദ്ധ ഭൗതിക ചിന്തയുമല്ല, മത സങ്കലനവുമല്ല എന്ന് ഈ പിതാവ് പഠിപ്പിച്ചു. മതങ്ങളെ അപ്രസക്തമെന്നു കരുതി അവഗണിക്കാതെയും എല്ലാ മതങ്ങളേയും ഒന്നാക്കി അക്ബറുടെ ദിൽഇലാഹി പോലെ ഒരു മതമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെയും വിശ്വവിശാല ഐക്യം തേടുന്ന ഒരു ദർശനമാണിത്. വിവിധ മതങ്ങൾ, സഭകൾ, വിശ്വാസരഹിതമതേതര സമൂഹങ്ങൾ, മനുഷ്യേതര സൃഷ്ടി തുടങ്ങിയവയെല്ലാം കൈകോർത്ത് സാഹോദര്യം പങ്കുവെയ്ക്കുന്ന ഒരു വിശ്വ സമൂഹ നിർമ്മിതിക്കായുള്ള അന്വേഷണമാണിവിടെ. വിവിധ മതങ്ങൾ തമ്മിലും മതലോകവും മതരഹിതലോകവും തമ്മിലും ഉള്ള ആദരവും അറിവും വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ഈ ഗ്രിഗോറിയൻ ദർശനം. ആ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കാനുള്ള സംഭാഷണ സംവാദങ്ങൾ സജീവമാക്കാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് നൽകപ്പെട്ടത്. സഭകൾ തമ്മിലും മതങ്ങൾ തമ്മിലും മതവും ശാസ്ത്രവും തമ്മിലും ആരോഗ്യകരമായ ബന്ധം വളർത്തുവാൻ പരസ്പരം കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നും അതിനു തടസ്സം നിൽക്കുന്ന ഓരോ വിഭാഗത്തിന്റെയും സ്വയംപര്യാപ്തതാ ചിന്തയും അഹങ്കാരവും അതിജീവിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ഈ പിതാവ്.

എവിടെ നന്മ കണ്ടാലും അതിനെ ദൈവികമായി കരുതി ആദരിക്കാൻ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് പഠിപ്പിച്ചു. “നല്ല ശമര്യാക്കാരനെ” അംഗീകരിച്ചാദരിക്കാൻ വർഗ്ഗീയതയുടെ തിമിരം ബാധിച്ചിരുന്ന യഹൂദനെ പഠിപ്പിച്ച യേശുവിന്റെ ഉത്തമ ശിഷ്യനായി ഇതര മതങ്ങളിലെയും സമൂഹങ്ങളിലെയും നന്മകളെ ആദരിക്കാൻ ഈ പിതാവ് മടി കാണിച്ചിരുന്നില്ല. “നന്മയുള്ളിടത്ത് ദൈവം സന്നിഹിതനാണെന്നും എവിടെ കണ്ടാലും നന്മയുടെ മുമ്പാകെ ഞാൻ തല കുനിക്കുന്നു” എന്നും ആത്മകഥയിൽ എഴുതിയ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് കേരളത്തിൽ നടത്തിയ തന്റെ അവസാനത്തെ ഒരു പ്രധാന പ്രഭാഷണത്തിൽ ശ്രീ രമണ മഹർഷിയെ കുറിച്ച് പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ്. “ആ പരിശുദ്ധമായ ആത്മാവിൽ നിന്നു വരുന്ന ചൈതന്യ പ്രസരം എന്നെ ആത്മികമായി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെയുള്ള ചൈതന്യപ്രസരമുള്ള ആത്മാക്കൾ ധാരാളമായി രൂപപ്പെടണം.” തിന്മയല്ലാത്തതിത്തുപോലും തിന്മ ആരോപിച്ച് വിദ്വേഷം വളർത്തുകയും ഗാന്ധിജിയേക്കാളധികം ഗോഡ്സെയെ മഹത്വവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ലോകത്ത് ഈ നന്മയുടെ ചികിത്സാ പദ്ധതി വളരെ പ്രസക്തിയും പ്രധാന്യവും ഉള്ളതാണ്.

വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന വർഗ്ഗീയതയ്ക്കും വിഭാഗീയതയ്ക്കുമുള്ള മറുമരുന്ന് മതവിരുദ്ധ ഭൗതികതയോ ഉപരിപ്ലവ മതേതരതയോ അല്ലെന്ന ബോധ്യമായിരുന്നു

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റേത്. സ്വന്തം വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് തന്നെ സകല മതങ്ങളോടും മതേതര ലോകത്തോടും വ്യത്യസ്ത പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളോടും ഒക്കെ സംവാദങ്ങളും തുറന്ന ബന്ധങ്ങളും സാധ്യമാണെന്ന് തന്റെ ജീവിതം കൊണ്ട് അദ്ദേഹം തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാന വിൽപത്രത്തിൽ തന്റെ വിശ്വാസവും ക്രിസ്തുബന്ധവും തിരുമേനി ഇങ്ങനെ ക്രോഡീകരിക്കുന്നു: “പൂർണ്ണമായും ഞാൻ മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രനുള്ളവനാണ്. മറ്റു മതങ്ങളിലുള്ളവരോടുള്ള നല്ല ബന്ധത്തിന്റെ പേരിൽ ഈ വിശ്വാസം നിസ്സാരവൽക്കരിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കില്ല. അവനിൽ ഞാൻ ആശ്രയം വയ്ക്കുന്നു. ക്രിസ്തു എന്റെ എല്ലാമാണ്.

ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെ ഞാനൊന്നുമില്ല. ഞാൻ അവനിലും അവൻ എനിലും വസിക്കുന്നു. ഏകജാതനായ ഈ ദൈവപുത്രനെ ഞാൻ പിതാവിനോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടും കൂടെ ആരാധിക്കുന്നു.” മതത്തെയല്ല മതത്തിന്റെ ദുരുപയോഗത്തെ തള്ളിക്കളയാനാണ് തിരുമേനിയുടെ പഠിപ്പിക്കൽ. ഗ്രിഗോറിയൻ ചിന്തയെ വിശ്വാസത്തിൽ വേരുന്നിയ വിശാലതയെന്നോ, വിശ്വസാഹോദര്യസമന്വയമെന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

എല്ലാ പ്രധാന മതങ്ങളിലും ഉള്ള മാനവീകരണ സാധ്യതകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം കൂടുതലായി നടക്കണം എന്നു തിരുമേനി പഠിപ്പിച്ചത് വളരെ പ്രസക്തമാണ്. നേരെ തിരിച്ച് മത തീവ്രവാദികളും ചില രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും മതത്തിന്റെ വൈകാരിക തലങ്ങളെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി അധികാരം ഉറപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനെയും തിരിച്ചറിയാനും ഗ്രിഗോറിയൻ ചിന്ത നമുക്കു വെളിച്ചം തരുന്നു. ഈയൊരു ദർശനം ഇക്കാലത്ത് അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്ന് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരുതുകൃഷ്ട ഗ്രന്ഥമാണ് ശ്രീമാൻ ശശി തരൂരിന്റെ ‘Why I am a Hindu.’ വേദങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചും ശങ്കരാചാര്യരെയും വിവേകാനന്ദനെയും പോലുള്ള വേദാന്തത്തിന്റെ വിശുദ്ധ വ്യാഖ്യാതാക്കളെയൊക്കെ ആഴമായി പഠിച്ചും ഉയർത്തിക്കാട്ടിയും യഥാർത്ഥ ഹിന്ദു മതം സ്നേഹവും ഐക്യവും ശാന്തിയും സാഹോദര്യവും വളർത്തുന്നതാണെന്നു തെളിയിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ. എന്നാൽ ഹിന്ദുത്വ തീവ്രവാദ നിലപാടുകൾ യഥാർത്ഥ ഹിന്ദുമതത്തിന് ദ്രോഹമാണെന്നു ചിന്തിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളോടൊപ്പമാണ് താനെന്നും ശശി തരൂർ അവകാശപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തീയ മതത്തിലും ഇസ്ലാമിലും അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും പരസ്പരവിരുദ്ധമായ സ്നേഹാധിഷ്ഠിത സാഹോദര്യ സമീപനവും വിദ്വേഷാധിഷ്ഠിതമായ വിഭാഗീയ ശൈലിയും കാണുവാൻ കഴിയും. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതിനെ പരിപോഷിപ്പിച്ച് വളർത്തണമെന്നതാണ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനേപ്പോലുള്ള ചിന്തകരുടെ ദർശനം.

ജിഹാദ്, ഓരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളിലെ പാപപ്രവണതകളോടുള്ള പോരാട്ടമായാണ് ആദ്യം ഇസ്ലാം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. പാശ്ചാത്യ ഭൗതികതയുടെ

ആഗോളവൽക്കരണ പ്രളയം തങ്ങളുടെ മതത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും അസ്തിത്വം തകർക്കുമെന്ന ഭയവും പാലസ്തീൻ പ്രശ്നവും പാശ്ചാത്യ പിന്തുണയുള്ള സയണിസ്റ്റ് അതിക്രമങ്ങളുണർത്തിയ ആകുലതകളും ഇസ്ലാമിന്റെയും ജിഹാദിന്റെയും ഒക്കെ തീവ്രവാദ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്ക് അറബ് ലോകത്തിനു പ്രേരണ നൽകി. ഇതുപോലുള്ള ഭയങ്ങളും ആകുലതകളും രൂപപ്പെടുത്തുന്ന വിദ്വേഷവും വിരോധവും, സത്യവിരുദ്ധമോ സത്യം മറച്ചു പിടിക്കുന്നതോ ആയ ചരിത്രവ്യാഖ്യാനങ്ങളും മിക്ക മതങ്ങളിലും വർഗ്ഗീയതയ്ക്കും തീവ്രവാദവൽക്കരണത്തിനും പ്രചോദനമേകി. തൽഫലമായി മതത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തിൽ നിന്നകന്ന് വർഗ്ഗീയതയിലൂടെയും അക്രമത്തിലൂടെയും മതരാഷ്ട്രീയാധികാര സംസ്ഥാപനത്തിനായി ശ്രമമുണ്ടാകുന്നു. ഇതിനു വിരുദ്ധമായി സ്നേഹത്തിന്റെയോ സമാധാനത്തിന്റെയോ മാർഗ്ഗം പറയുന്നവരെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ കൊല്ലുവാനോ അല്ലെങ്കിൽ തേജോവധം ചെയ്യുവാനോ ശ്രമിക്കും. 2018-ൽ നോബൽ സമാധാന സമ്മാനം ലഭിച്ച ഇറാക്കുകാരി നാദിയ മുറദ്, ഐഎസ് (IS) പോലുള്ള മത തീവ്രവാദി സംഘങ്ങൾ ഒരുക്കിയ കഠിനതര കഷ്ടതകളുടെ ജീവികുന്ന സാക്ഷ്യമാണ്. ബംഗ്ലാദേശിൽ മാത്രമല്ല, ഗൗരിലക്ഷ്മിനെയും പാൻസാരെയും പോലുള്ള മതേതര പുരോഗമന ചിന്തകരിൽ പലരും സാക്ഷാൽ ഭാരതത്തിൽ തന്നെ വർഗ്ഗീയ തീവ്രവാദികളാൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നു. ലോക കുടുംബക്ഷേമം ഉറപ്പാക്കുന്ന 'വസുദൈവകുടുംബകം' എന്ന ഭാരതീയ ഋഷിമാരുടെ വിശ്വവിശാല ദർശനവും സകലർക്കും സൗഖ്യവും സ്നേഹവും സ്വാതന്ത്ര്യവും വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തീയ ദൈവരാജ്യ ചിന്തയും സമന്വയിപ്പിച്ച പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ വിശ്വനാഗരിക സാഹോദര്യ ചിന്തയ്ക്ക് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രസക്തി ഏറിവരുകയാണ്.

ഭയത്തിൽ നിന്നും ആകുലതകളിൽ നിന്നും രൂപപ്പെടുന്ന വികൃതമാക്കപ്പെട്ട ഒരു മതരൂപമായി തീവ്രവാദത്തെയും വർഗ്ഗീയതയെയും കണക്കാക്കാം. പ്രത്യേകിച്ച് ഭയാശങ്കകൾക്ക് അടിമപ്പെടുന്ന മതസംഘങ്ങൾ 'അന്ധത' ബാധിച്ച് ഇതര മത വിഭാഗങ്ങളോടു വിദ്വേഷത്തോടെ പെരുമാറുന്നു. അങ്ങനെ ശാന്തിയും സ്നേഹവും വളർത്തേണ്ട മതങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന നല്ല മനുഷ്യർ പോലും ക്രമേണ നിഷേധാത്മക സ്വാധീനത്താൽ അക്രമങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങുന്നു. യേശുക്രിസ്തു തന്നെ ഈ അധഃപതനത്തിന്റെ ഇരയായിരുന്നല്ലോ. ഇത് ഇന്നും പല രൂപേണ തുടങ്ങുമ്പോൾ സഹൃദയർ ലജ്ജ എന്നും വീണ്ടും ലജ്ജിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു രചനകൾ നടത്തുന്നു, പ്രതിഷേധങ്ങൾ പലവിധത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിമർശനത്തേക്കാളുപരി, മതങ്ങളുടെ അതിർവരമ്പുകൾക്കപ്പുറത്തേക്കു സ്നേഹം നൽകാനും പരസ്പരം വെളിച്ചം പകരുന്ന മതസൗഹൃദ ഉദ്യമങ്ങൾ എല്ലായിടങ്ങളിലും വളർത്തുവാനും ഗ്രിഗോറിയൻ ചിന്തകൾ പ്രചോദനം ആകേണ്ടതാണ്.

സർവ്വപ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും പരസ്പരബന്ധിതമായ അവസ്ഥ, നാളുകൾ കഴിയുന്നോറും ശാസ്ത്രം കൂടുതൽ വെളിവാക്കി സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ബ്രൂസ് ലിപറ്റണെപ്പോലുള്ള ജീവശാസ്ത്രജ്ഞർ ഒരു മനുഷ്യശരീരത്തിലെ കോശങ്ങൾപ്പോലെയാണ് ഈ ലോകത്തിലെ മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു ശരീരമായി വർത്തിക്കുന്നത് എന്നു നീരീക്ഷിക്കുന്നു. പതിനാറു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പേ നിസ്സായിലെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ പോലുള്ള ക്രിസ്തീയ പിതാക്കന്മാരും, പന്ത്രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പു ശങ്കരാചാര്യരെ പോലുള്ള ഭാരതീയ ചിന്തകരും ഈ ദർശനം അതിലും വിപുലമായി ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ആദ്ധ്യാത്മിക ദർശനം ആഴത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ദർശനം. സചേതനവും അചേതനവും ആയ സകലത്തിന്റെയും പരസ്പരബന്ധവും അവയുടെ അസ്ഥിത്വം നിശ്ചയിക്കുന്ന ദൈവബന്ധവും സമന്വയിക്കുന്ന ഒരു ഐക്യദർശനത്തിന്റെ മഴവിൽ മനോഹാരിത ഈ പിതാവിൽ തെളിയുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ ആർത്തിയുടെയും അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും ഇരയാകുന്ന പ്രകൃതി ഒരുക്കുന്ന ദുരിതങ്ങളെ നേരിടാൻ എല്ലാ അതിർവരമ്പുകൾക്കും അപ്പുറത്തേക്ക് കൈ കോർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മതത്തിന്റെയും ഭാഷയുടെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും വേർതിരിവുകളില്ലാതെ മനുഷ്യരും ജീവജാലങ്ങളും എല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ തകർച്ചയിൽ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നു, കൂടുതൽ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുകയും ചെയ്യും. ഇതു പോലെയുള്ള ദുരന്തങ്ങളെ നേരിടുവാനും വിശ്വ വിശാല സാഹോദര്യം ഉണ്ടായേ മതിയാകൂ. ഒരു ബോട്ടിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യരെപ്പോലെയാണ് ഈ ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യരും എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും. ബോട്ടിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരാൾ താനിരിക്കുന്ന ഇടത്തുമാത്രം ബോട്ടിൽ താഴെ

വെള്ളത്തിൽ ചെന്നു മുട്ടുന്ന ഒരു ദ്വാരമുണ്ടാക്കിയാൽ അതിലൂടെ ബോട്ടിൽ വെള്ളം കയറുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ദുരന്തത്തിൽ, യാത്രചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും ദുരിതമനുഭവിക്കേണ്ടി വരും.

കേരളത്തിലെ കഴിഞ്ഞ പ്രളയം പഠിപ്പിച്ച ഏറ്റവും വലിയ പാഠം സാഹോദര്യത്തിന്റേതാകും. രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിലും ദുരിതാശ്വാസ നടപടികളിലും, എല്ലാ വിഭാഗീയതകൾക്കും ഉപരിയായ സാഹോദര്യം നാം കണ്ടു. പ്രകൃതിയുടെ ആരോഗ്യം വിണ്ടെടുക്കാനും നവകേരള നിർമ്മിതിക്കും ആ സാഹോദര്യം സഹായകമാകണം. ഈ മഴവിൽ, സൗന്ദര്യം മാത്രമല്ല ലോകത്തിനു പ്രത്യാശ നൽകുന്ന വെളിച്ചവുമാണ്. പ്രളയാനന്തര കേരളം ലോകത്തിന് ഒരു മഴവില്ലാകണം. കേരളം ശങ്കരാചാര്യരിലൂടെയും ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിലൂടെയും പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിലൂടെയും ഒക്കെ ലോകത്തിനു മഴവില്ലുയർത്തികാട്ടുകയായിരുന്നു. സർവ്വലോകത്തിനും ഉണ്ടാകുവാനുള്ള മഹാസന്തോഷമെന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിൽ വാർത്ത അറിയിച്ച ദുതനെപ്പോലെ സാഹോദര്യത്തിന്റെയും പ്രത്യാശയുടെയും മഴവിൽ ദൂതർക്കായി ലോകം കാത്തോർക്കുകയാണ്. നോഹയുടെ പെട്ടകം ഒരു ചെറിയലോകമായിരുന്നു. പ്രളയശേഷം അതിലുള്ളവരോട് 'ഞാനും നിങ്ങളും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉള്ള സകല ജീവജന്തുക്കളും തമ്മിൽ തലമുറതലമുറയോളം സദാകാലത്തേക്കും ചെയ്യുന്ന അടയാള'മെന്നു പറഞ്ഞാണ് ദൈവം മഴവിൽ കാണിച്ചുകൊടുത്തത് (ഉൽപത്തി 9:12, 13). നോഹയുടെ പെട്ടകം സഭയുടെ പ്രതീകമായും പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ദർശനം കാണുവാനും വർണ്ണങ്ങളെ സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന ഏക പ്രകാശംപോലെ പൂർണ്ണ ഐക്യത്തിന്റെ സമുന്നത ദർശനം നൽകുന്ന പ. ത്രിത്വത്തെപ്പോലെ ലോകത്തിനു മഴവില്ലാകുവാനും ലോകത്തെയും മഴവില്ലാക്കി സുന്ദരതരമാക്കാനും ഉള്ള വിളിയാണ് സഭയ്ക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും.

മഴവില്ലിലെ ഒരു നിറം കൂടുതൽ താല്പര്യപ്പെടുന്നവർ മറ്റു നിറങ്ങളെയെല്ലാം വെറുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനെ മൗഢ്യമെന്നോ ലജ്ജാകരമെന്നോ ഒക്കെ നാം വിശേഷിപ്പിക്കും. ആ വിധത്തിലുള്ള ഒരു വിദ്വേഷ സമീപനം മഴവില്ലിന്റെ വൈവിധ്യ സൗന്ദര്യം ചോർത്തിക്കളയുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ മഴവില്ലിലെ ഈ നാനാത്വത്തിന്റെ പിന്നിലെ പ്രധാന കാരണം സൂര്യനാണെന്നു കണ്ടെത്തുമ്പോഴാണ് ഐക്യദർശനം പൂർണ്ണമാകുന്നത്. ക്രിസ്തു ആത്യന്തിക ജീവസ്രോതസ്സിനെ പിതാവെന്നു മനുഷ്യർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി. ഈ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം സർവ്വർക്കും സകലത്തിനും വേർതിരിവുകളില്ലാതെ പ്രകാശം നൽകുന്ന സൂര്യനെപ്പോലെയാണെന്നു (മത്തായി 5:45) പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂര്യൻ വെളിച്ചം നൽകുന്നതും നദികൾ വെള്ളമൊഴുക്കുന്നതും കാറ്റ് കുളിരു പകരുന്നതും ഹിന്ദുവെന്നോ, മുസ്ലീമെന്നോ, ക്രിസ്ത്യാനിയെന്നോ, ബുദ്ധനെന്നോ, സിക്ക്കാരനെന്നോ, ശത്രുവെന്നോ, മിത്രമെന്നോ, മതരഹിതനെന്നോ, ഒന്നും നോക്കിയല്ലല്ലോ. ഈ മഹത്തായ സത്യം തുറന്നു തന്ന ക്രിസ്തുവിനെ അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് സാർവ്വലൗകിക സ്നേഹസാഹോദര്യം പഠിപ്പിച്ച മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ പോലെയല്ലേ ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയൂ. അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മറ്റൊരു പ്രളയം വരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? □

വേദനാദം-41

ഡിസംബർ 2

സമാശ്വാസത്തിന്റെ പാരസ്പര്യം

എലിസബത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കുള്ള മറിയമിന്റെ യാത്ര

(വി. ലൂക്കോസ് 1:39-56)

ഫാ. മാത്യു വർഗീസ് കുളങ്ങാട്ടിൽ

പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വസ്തമാനത്തേക്ക്, അവരുടെ അസ്ഥികളിലിങ്ങനെ മലനാട്ടിലേക്കാണ് മറിയം ബദ്ധപ്പെട്ട് യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. ഈ യഹൂദ്യ പട്ടണം ഊർശ്ശേമെന്നും ഹെബ്രോനെന്നുമുള്ള ഭിന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെ വിസ്മരിക്കേണ്ടതില്ല. സ്നേഹപരിചരണങ്ങളാൽ വേദനയാറ്റുന്ന ആതുരശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ള അമ്മമനസ്സ് കുഞ്ഞിലേക്ക് പകരുകയായിരുന്നുവോ എന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഈ വേദഭാഗം. ഗർഭസ്ഥിതനായ ദൈവപുത്രന്റെ മഹനീയ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ സൃഷ്ടികളെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്ന കൃപയുടെ വിനിമയത്തെ നാമിവിടെ ദർശിക്കുന്നു. ഇത് കൃപായുഗം, പഴമയെ സ്പർശിക്കുന്ന നിമിഷമായി കാണാം. മാതൃസഹോദരിയായ എലിസബത്തിന്റെ വന്ധ്യത്വം നീങ്ങിയ മഹാത്മ്യം പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ അറിഞ്ഞതിലുള്ള സന്തോഷം മറിയമിന്റെ വിശ്വാസത്തിനും ബോധ്യത്തിനും ആഴമേറ്റുന്നതായി തീരുന്നു. മാതാവിലൂടെ കർതൃസാന്നിദ്ധ്യം അറിയുന്ന എലിസബത്തിലൂടെ പ്രകാശിക്കുന്നത് ഒരു ഭക്തജീവിതം സാക്ഷാത്കരിക്കേണ്ട ഘടകങ്ങളാണ്.

1. അഭിവാദനങ്ങളുടെ ആത്മാവ്: ദൈവമാതാവിന്റെ വന്ധ്യം എലിശബായിൽ വിശുദ്ധാത്മ നിറവ് പകർന്നു. അവളുടെ ഉദരത്തിലെ ശിശു കുതിച്ചുചാടി. ഉള്ളിലെ ശിശുവിന്റെ ആനന്ദം അമ്മയുടെ വാക്കുകളിൽ നിറയുന്നു (വി. ലൂക്കോസ് 1:41-45). വാഗ്‌പ്രകാശം എന്ന പ്രയോഗം തന്നെ മലയാളത്തിലുണ്ട്. നല്ല വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നവർക്ക് ചുറ്റും ഈശ്വരൻ പ്രകാശിക്കുന്നു. വാക്കുകൾ വിഷലിപ്തമാകുന്ന കാലമാണിത്. ഒരു കേന്ദ്രമന്ത്രി, മുൻ ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡണ്ട് അബ്ദുൾ കലാമിനെക്കുറിച്ച് പരമാർശിക്കവെ, കലാം മുസ്ലീമാണെങ്കിലും ദേശസ്നേഹിയാണ് എന്ന ഒരു പ്രസ്താവന നടത്തി. ഈ സംബോധനയിൽ ഇസ്ലാമിനെ ദേശവിരുദ്ധർ എന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ധ്വനിയുണ്ട് എന്ന് മുസ്ലിം വിഭാഗത്തിലെ ചിലർ വേദനയോടെ പ്രതികരിച്ചു. ഇത്തരം പ്രകോപന പരാമർശങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇതാകന്യക മറിയമിന്റെ വിനയാന്വിത വന്ധ്യം. ഇത് ജീവിതഭാവമാക്കുക.

ഏശാവിനോട് ഉപായം പ്രവർത്തിച്ചവനായ യാക്കോബ് തിരികെ വരുമ്പോൾ ഏശാവ് നിഷ്കളങ്കമായി തന്റെ സഹോദരനെ ആശ്ലേഷിക്കാൻ എത്തുന്നത് കാണുക (ഉല്പത്തി 33:1-7). അവിടെ സ്നേഹത്തിന്റെ കണ്ണീരുപ്പ് പരക്കുന്നു. ഇതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മ മുദ്രിതമായ സ്നേഹത്തിന്റെ വിനയവും, സ്നേഹവും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിനിമയ ഭാഷ നാം രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

2. ആദരവിന്റെ ആത്മചൈതന്യം. എന്റെ കർത്താവിന്റെ അമ്മയെന്ന വിശേഷണം ആത്മനിറവിൽ എലിസബത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്നു. മുത്തവനായ യോഹന്നാൻ ഇളയവനായ യേശുവിന് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുമെന്ന ബോധ്യമുള്ള അഭിവാദനമാണിത്. 'അവനോ വളരണം, ഞാനോ കുറയേണം' (യോഹ. 3:30) എന്ന സ്പന്ദനം എലിശബാ ഇവിടെ മറ്റ് വാക്കുകളിൽ പറയുകയാണ്. ആത്മചൈതന്യമെന്നൊക്കെ നാം പറയുന്നത് എലിസബത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കുക. മാന്ദാന്യത്തിൽ വിളങ്ങുന്ന ശൂന്യവൽക്കരണത്തിന്റെയും ആദരവിന്റെയും വാചാലത അവന്റെ അമ്മയുടെ മഹത്വം കൂടിയാണ്. വിജ്ഞാനം വിനയത്തിന്റെ സംസ്കാരമാണ് എന്ന ജിബ്രാൻ കുറിപ്പിനൊപ്പം ദൈവികത ആദരവിന്റെ സംസ്കാരമാണ് എന്നും കൂട്ടി വായിക്കാം.

4. സമാശ്വാസത്തിന്റെ പാരസ്പര്യം: പെരുമ്പടവം ശ്രീധരൻ ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി, ദുഃഖം ഉള്ളിലൊതുക്കിയിരിക്കുന്ന ഏകാന്തത

യുടെ നിമിഷങ്ങളിൽ ഒരു കരം എന്റെ മേൽ പതിയുന്നതായി തോന്നും; ചിലപ്പോൾ നടുക്കത്തോടെ മുഖമുയർത്തുവോൾ അരുകിൽ ക്രിസ്തുവായിരിക്കും. തനിക്ക് ക്രിസ്തുവിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച സാന്ത്വനത്തിന്റെ അനുഭവമാണ് ഈ വാക്കുകൾ. പരസ്പരം സാന്ത്വനം പകരുന്ന ഒരു സന്ദർശനമായിരുന്നു ദൈവമാതാവിന്റെത്. എലിസബത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും വാക്കുകളും മറിയത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നവയായി

രുന്നു. 'എന്റെ കർത്താവിന്റെ അമ്മ എന്റെ അടുക്കൽ വരാൻ തക്കവണ്ണം...' എന്ന വാക്കുകൾ തന്നെ മറിയത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു. ലോകം അവൾക്ക് എത്രമാത്രം ആദരവ് സൂക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നും അത് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. 'നീ സ്ത്രീകളിൽ അനുഗൃഹീതയാകുന്നു. നിന്റെ ഉദരഫലവും അനുഗൃഹീതമാകുന്നു'വെന്നവാക്കുകൾ സാന്ത്വനത്തിന്റേതുകൂടിയാണ്.

ദൈവഹിതത്തിന് സമർപ്പിച്ച ബാലികയ്ക്ക് സമർപ്പണ വഴിയിൽ നിലനിൽക്കുവാനിത് ഊർജ്ജം പകരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ശാക്തീകരണ പ്രവർത്തനമായിരുന്നു മനുഷ്യാവതാരം. വീണ് പോയ മനുഷ്യൻ വീണ്ടും എഴുന്നേൽക്കുവാൻ ബലം പകരുന്ന അനുഭവമായിരുന്നു അത്. മാർ അപ്രേം പിതാവ് തന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇപ്രകാരം കുറിച്ചു, മൃതനായ ഒരു ആദത്തിന് ശേഷമാണ് താൻ വന്നിരിക്കുന്നത് എന്ന് കാണിക്കുവാൻ നമ്മുടെ കർത്താവ് മൃതപ്രായമായ ഉദരത്തിൽ തന്റെ മുന്നോടിയെ ഒരുക്കി. താൻ ആദ്യം എലിസബത്തിന്റെ ഉദരത്തെ ജീവിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് തന്റെ ശരീരത്തിലൂടെ ആദത്തിന്റെ മണ്ണിനെയും ജീവിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ മർമ്മത്തിന് മനോഹരമായ പ്രതിഫലനമാണ് എലിസബത്തിന്റെ വാക്കുകൾ. നാമെല്ലാവരും ഒരേ കിനാവ് കാണുന്നതെന്നാണ് എന്ന് നിത്യചൈതന്യത്തിൽ ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. മശിഹായെന്ന മനുഷ്യരാശിയുടെ ഒരേ കിനാവിന്റെ സ്പന്ദനങ്ങളുടെ ഈണമാണ് ഇന്ന് നാം കേൾക്കുക. ഇതുപോലെ കരുതലിന്റെയും സ്നേഹവായ്പിന്റെയും സംസ്കാരം നാമെന്നാണ് രൂപപ്പെടുത്തുക?

പ. കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്ക് കുവൈറ്റിൽ ഊഷ്മളമായ വരവേൽപ്പ് നൽകി

കുവൈറ്റ്: 'കുവൈറ്റ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാസമ്മേളനം' ആശീർവദിക്കുവാൻ എത്തിച്ചേർന്ന പ. കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കുവൈറ്റ് വിമാനത്താവളത്തിൽ ഊഷ്മളമായ വരവേൽപ്പ് നൽകി. മലങ്കരസഭാ അസ്സോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മനും പ. കാതോലിക്കാ ബാവായോടൊപ്പം കുവൈറ്റിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

കുവൈറ്റ് സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാ ഇടവക വികാരി ഫാ. ജേക്കബ് തോമസ് സഹവികാരി ഫാ. ജിജു ജോർജ്ജ് അഹമ്മദി സെന്റ് തോമസ് പഴയ പള്ളി വികാരി ഫാ. അനിൽ വർഗ്ഗീസ് സെന്റ് ബേസിൽ ചർച്ച് വികാരി ഫാ. മാത്യു എം. മാത്യു, സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് ചർച്ച് വികാരി ഫാ. സഞ്ജു ജോൺ, ഇടവകകളുടെ ട്രസ്റ്റിമാർ, സെക്രട്ടറിമാർ, ഭരണസമിതിയംഗങ്ങൾ, സഭാമാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ, ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ അംഗങ്ങൾ, ആത്മീയ-ജീവകാരുണ്യപ്രസ്ഥാന ഭാരവാഹികൾ, വിശ്വാസികൾ എന്നിവർ ചേർന്ന് കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികളുടെ അകമ്പടിയോടെ പ. പിതാവിനെ സ്വീകരിച്ചു.

ഓടക്കാലി പള്ളിയിൽ ശവസംസ്കാരം നടത്തുന്നതിന് അനുവാദം

മുവാറ്റുപുഴ: അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട ഓടക്കാലി സെൻറ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ നിര്യാതനായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗം മേക്കമാലിൽ പൗലോസിന്റെ ശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷയും ഓർമ്മദിവസങ്ങളിൽ വി. കുർബ്ബാനയും പള്ളിയിലും സെമിത്തേരിയിലും സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളും ക്രമങ്ങളും അനുസരിച്ച് നടത്തുന്നതിന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ വൈദികന് അനുവാദം നൽകിക്കൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവായി. വളരെക്കാലമായിട്ട് ഈ പള്ളിയുടെ സെമിത്തേരിയിൽ പോലും കയറി ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുന്നതിന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ വൈദികരെ പാത്രീയർക്കീസ് വിഭാഗം അനുവദിക്കാറില്ല. കട്ടപ്പിറയിൽ പാത്രീയർക്കീസ് വിഭാഗം ചെയ്തതുപോലെ മുതശരീരം പബ്ലിക് റോഡിൽ വെച്ച് വിലപേശുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ കോടതിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവ് വാങ്ങുകയായിരുന്നു. ഓടക്കാലി പള്ളിയിലെ പെരുന്നാളുകൾ നടത്തുന്നതിനും മറ്റും മുൻ വർഷങ്ങളിൽ കോടതി ഉത്തരവുകൾ അനുകൂലമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പള്ളിയുടെ കേസ് നടപടികൾ പൂർത്തീകരിച്ച് പൂർണ്ണനിയന്ത്രണം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നതിന് അധികം താമസമുണ്ടാവുകയില്ല എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

സുവർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷ സമാപനം

ഫരീദാബാദ്: സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയുടെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളുടെ സമാപനം ഡിസംബർ 1, 2 തീയതികളിൽ നടക്കും. പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ മുഖ്യാതിഥി ആയിരിക്കും.

മാർ തോമ്മാ ദീവനാസ്യോസ് സ്മാരക പ്രഭാഷണം പത്തനാപുരത്ത് ശശി തരൂർ എം.പി. നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

സണ്ണി കല്ലൂർ അന്തരിച്ചു

കോട്ടയം: കർഷക കോൺഗ്രസ് സംസ്ഥാന ജനറൽ സെക്രട്ടറിയും

കോട്ടയം നഗരസഭ മുൻ അധ്യക്ഷനുമായ വേളൂർ കല്ലൂർ ഹൗസിൽ സണ്ണി കല്ലൂർ (കെ. എ. ജോസഫ് 68) അന്തരിച്ചു. സംസ്കാരം നവംബർ 28-നു 11-നു പുത്തൻപള്ളിയിൽ നടത്തി. കെ.എസ്.യു. വിലൂടെ രാഷ്ട്രീയത്തിലെത്തിയ സണ്ണി കല്ലൂർ യൂത്ത് കോൺഗ്രസിലും പ്രവർത്തിച്ചു. നാലു തവണ നഗര സഭാംഗവും 2000-ലും 2010-ലും നഗരപിതാവുമായി. നൂറു ദിവസത്തെ 'ക്ലീൻ കോട്ടയം പദ്ധതി' എന്ന ആശയം അവതരിപ്പിക്കുകയും ഫലപ്രദമായി നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭാര്യ: ലില്ലിക്കുട്ടി ആർപ്പക്കര തെക്കേത്തട്ടിലായ തൊള്ളായിരത്തിൽ കുടുംബാംഗം. മക്കൾ: മെറിൻ, ഡോ.മിഥുൻ (മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ, കുറിച്ചി ഗവ.ആയുർവേദ ഡിസ്പെൻസറി). മരുമക്കൾ: കുറാനം കൊച്ചുപ്ലാമുട്ടിൽ അജി ജോർജ്ജ് (ദുബായ്), പള്ളം, കണ്ണംപുറത്ത് നെടുംപറമ്പിൽ സിനു ജേക്കബ് (അധ്യാപകൻ, ബേക്കർ മെമ്മോറിയൽ ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂൾ).

വിടപറഞ്ഞു;

കോട്ടയത്തിന്റെ സൗമ്യസാന്നിധ്യം

കോട്ടയം: ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നിമിഷത്തിനു തൊട്ടു മുൻപു വരെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രവർത്തിച്ച നേതാവാണ് അന്തരിച്ച സണ്ണി കല്ലൂർ. ഇന്നലെ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ സ്വകാര്യ ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോഴാണ് സഹോദരൻ ആശുപത്രിയിലാണെന്ന് അറിഞ്ഞത്. ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് വീട്ടിലെത്തി അൽപ സമയത്തിനുള്ളിൽ ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യം അനുഭവപ്പെടുകയായിരുന്നു. അര നൂറ്റാണ്ടിലേറെ പൊതുരംഗത്തും കൃഷി മേഖലയിലും തിളങ്ങി.

സണ്ണി കല്ലൂരിനെതിരെ രാഷ്ട്രീയ എതിരാളികൾ പോലും അഴിമതി ആരോപണം ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല. 2000-ൽ നഗരസഭാ അധ്യക്ഷനാകുമ്പോൾ ഔദ്യോഗിക വാഹനമായ 'കോണ്ടസ്' കാർ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അധികം ആലോചിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. അധികാരവും പദവിയും ധൂർത്തിനുള്ള ഉപാധിയാക്കി മാറ്റുന്നതിനോട് യോജിപ്പില്ലെന്നായിരുന്നു ഇതേപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി.

സണ്ണി കല്ലൂരിന്റെ സ്വപ്ന പദ്ധതിയായിരുന്നു ക്ലീൻ സിറ്റി. 100 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ നഗരത്തെ ശുചിത്വ നഗരമാക്കാൻ നടപടി സ്വീകരിക്കുമെന്നും ദുർഗന്ധ നഗരമെന്ന ചീത്തപ്പേരു മാറ്റിയെടുക്കുമെന്നും അന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അതു നടപ്പിലാക്കി പുരസ്കാരം നേടുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹം. നഗരത്തിലെ മാലിന്യ സംസ്കരണം സംബന്ധിച്ച് 'എന്റെ സ്വപ്നത്തിലെ കോട്ടയം' എന്ന വിഷയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മലയാള മനോരമ സംഘടിപ്പിച്ച നഗരസഭാ കൗൺസിലർമാരുടെ സംഗമത്തിലാണ് അന്നു സണ്ണി കല്ലൂർ നൂറു ദിവസ ക്ലീൻ കോട്ടയം പദ്ധതി അവതരിപ്പിച്ചത്.

വാർഡ് അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള മാലിന്യ സംസ്കരണ പ്ലാന്റ് എന്ന ആശയമാണു സണ്ണി കല്ലൂർ മുന്നോട്ടു വച്ചത്. കൗൺസിൽ യോഗങ്ങളിൽ ഗൗരവമായ ചർച്ചകളും രൂക്ഷവുമായ വാക്കുതർക്കങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോഴും പക്ഷം പിടിക്കാതെ ഭരണ പ്രതിപക്ഷ അംഗങ്ങളെ ശാന്തമായി ഒരുപോലെ കേൾക്കുന്ന സണ്ണി കല്ലൂർ അവസാനം കൃത്യവും വ്യക്തവുമായ മറുപടിയിലൂടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം നിർദേശിച്ചിരുന്നു. കെപിസിസി പ്രസിഡന്റ് മുല്ലപ്പള്ളി രാമചന്ദ്രൻ, തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ എം.എൽ.എ. തുടങ്ങിയവർ അനുശോചിച്ചു.

ജോബ് മാർ പീലക്സിനോസ് സ്മാരക സംഗീത മത്സരം

ഡൽഹി: ജോബ് മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ സ്മരണാർത്ഥം ദിൽഷാദ് ഗാർഡൻ സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി നേതൃത്വം നൽകിയ ആറാമത് സംഗീത മത്സരത്തിൽ പുരുഷ വിഭാഗത്തിൽ ഒന്നാമത് പി. ടി. പുന്നുസ്, സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് സരിത വിഹാർ, രണ്ടാമത് മാത്യു കെ. വി., സെന്റ് ബേസിൽ ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് രോഹിണി, മൂന്നാമത് റോബിൻ തോമസ് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച്, ഫരീദാബാദ്. എന്നിവർ കരസ്ഥമാക്കി. സ്ത്രീ വിഭാഗത്തിൽ ഒന്നാമത് അന്നാ അലക്സ്, സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് സരിത വിഹാർ, രണ്ടാമത് ലിറ്റോ ജോണി സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് ദാർകാ, മൂന്നാമത് മിനു മാത്യു, സെന്റ് ബേസിൽ ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച്, രോഹിണി. എന്നിവർ ട്രോഫിയും, ക്യാഷ് അവാർഡും നേടി.

ആലപ്പുഴ ജില്ലയിൽ ഹയർ സെക്കന്ററി വിഭാഗത്തിൽ മിമിക്രി മത്സരത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടിയ കറ്റാനം വലിയപള്ളി ഇടവകാംഗം കരിമുട്ടത്ത് മായമുറിയിൽ മോനിയുടെ മകൾ ക്രിസ്റ്റിമോൾ ജി വർഗ്ഗീസ്.

സഖറിയാ മാർ തെയോഫിലോസ് അനുസ്മരണവും കൃപ ഡിഅഡിക്ഷൻ സെന്റർ വാർഷികവും

കോഴിക്കോട്: മലബാർ ഭദ്രാസനത്തിൽ നിലമ്പൂർ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എരുമമുണ്ടയിലെ കൃപ ഡി-അഡിക്ഷൻ സെന്ററിന്റെ വാർഷികവും മാർ തെയോഫിലോസ് അനുസ്മരണവും നടന്നു. പ. ദിദിമോസ് ബാവായുടെയും തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെയും അനുഗ്രഹാശിസുകളോടെ ആരംഭിച്ച കൃപ ഡി - അഡിക്ഷൻ സെന്റർ വളരെ കുറഞ്ഞകാലം കൊണ്ടു നൂറുകണക്കിന് കുടുംബങ്ങൾക്ക് ആശയും പ്രതീക്ഷയും പുതിയ ജീവനുമായി മാറി.

സ്ത്രീബാദാസ സമൂഹം ധനസഹായ വിതരണം നടത്തി

ചെങ്ങന്നൂർ: സഭയുടെ മിഷനറി പ്രസ്ഥാനമായ സ്ത്രീബാദാസസമൂഹം വീണ്ടും പാവങ്ങൾക്ക് കൈത്താങ്ങാകുന്നു. ആറാട്ടുപുഴ സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി, യോർദാൻ പുരം മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പള്ളി, മേൽപാടം സെന്റ്. കുര്യാക്കോസ് പള്ളി എന്നീ മൂന്ന് ഇടവകകളിലെ ജലപ്രളയം മൂലം നാശ നഷ്ടം സംഭവിച്ച 60 കുടുംബങ്ങൾക്ക് ആറാട്ടുപുഴ സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ വച്ച് സ്ത്രീബാദാസസമൂഹ അധ്യക്ഷൻ ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് മെത്രാപ്പൊലീത്ത ധനസഹായം നൽകി. ഓരോ കുടുംബത്തിനും 5000 രൂപ വീതമാണ് നൽകിയത്. ഭവന നിർമ്മാണ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾക്ക് നൽകുന്ന ധനസഹായത്തിനു പുറമെയാണ് ഈ മനുഷ്യാപകാരപ്രവർത്തനത്തിനു 3 ലക്ഷം രൂപ പ്രസ്ഥാനം ചെലവഴിച്ചത്.

ശ്രമമൂൻ റമ്പാൻ, ഫാ. പി. കെ. തോമസ്, ഫാ. ഡോ. കുര്യൻ ഡാനിയേൽ, ഫാ. ഗീവർഗീസ് ജോൺ, ഫാ. ജേക്കബ് ചെറിയാൻ, ഫാ. സോമു പ്രകാശം, സഖറിയാ മാണി ഐ.ആർ.എസ്., കെ. കെ. ജോർജ്ജ് എന്നിവർ പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഈ മിഷൻ പ്രസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നവർക്ക് സഹായം എത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളിക്കേസ്: പോലീസ് സംരക്ഷണത്തിന് ഉത്തരവായി

മൂവാറ്റുപുഴ: അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട കോതമംഗലം മാർത്തോമ്മൻ ചെറിയപള്ളി വികാരി അഡ്വ. തോമസ് പോൾ റമ്പാൻ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നതിന് പോലീസ് സംരക്ഷണം നൽകുന്നതിന് നൽകിയ ഹർജി മൂവാറ്റുപുഴ മുൻസിഫ് കോടതി അനുവദിച്ചു ഉത്തരവായി. മൂവാറ്റുപുഴ ഡി.വൈ.എസ്.പി. കാൺ സുരക്ഷാ ചുമതല നൽകിയിരിക്കുന്നത്. വിഘടിത വിഭാഗം വൈദികർക്കും മറ്റും പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഇതോടെ സമ്പൂർണ്ണ നിരോധനം ആയിരിക്കുകയാണ്.

കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ച് മൂവാറ്റുപുഴ മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ നിന്നും നവംബർ 23-ന് ഉണ്ടായ ഉത്തരവ് സ്റ്റേ ചെയ്യണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ട് വിഘടിത വിഭാഗം മൂവാറ്റുപുഴ മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ നൽകിയ പെറ്റീഷൻ തള്ളി ഉത്തരവായി.

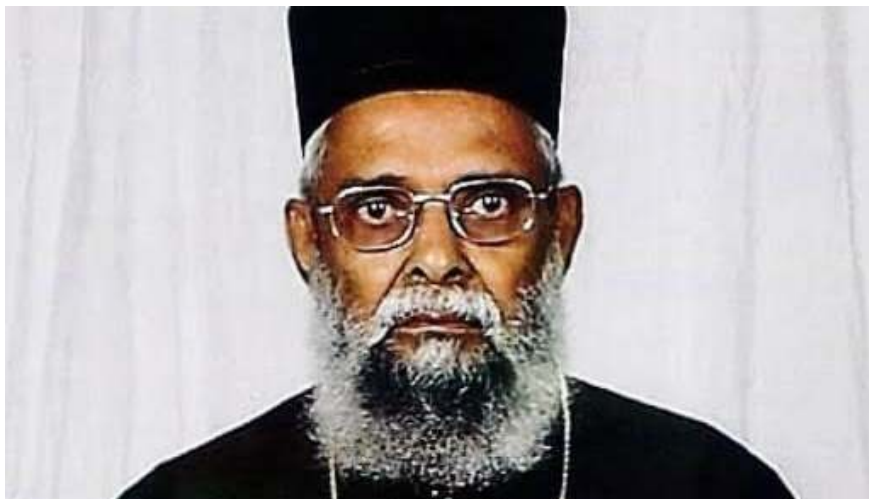
പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിച്ചു കൊണ്ടും രാജ്യത്തെ നിയമ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയപ്പെട്ടുകൊണ്ടുംതോമസ് പോൾ റമ്പാച്ചൻ നടത്തിയ ഐതിഹാസിക പോരാട്ടങ്ങളെ മലങ്കരസഭയുടെ മാധ്യമ വിഭാഗം തലവനും അഹമ്മദാബാദ് ഭദ്രാസനാധിപനുമായ ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് അഭിനന്ദിച്ചു.

പുതൂക്കി പണിയുന്ന തടാകം ക്രിസ്തു ആശ്രമം ചാപ്പലിന്റെ ശിലാസ്ഥാപന കർമ്മം ഡിസംബർ 3-ന്

കോയമ്പത്തൂർ: പുതൂക്കി പണിയുന്ന തടാകം ക്രിസ്തു ആശ്രമം ചാപ്പലിന്റെ ശിലാസ്ഥാപന കർമ്മം ആശ്രമ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പ് ഗീവർഗീസ് മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിൽ ഡിസംബർ 3 തിങ്കളാഴ്ച നിർവഹിക്കും. രാവിലെ മാർ കുറിലോസ് വി. കുർബാന അർപ്പിക്കും, തുടർന്ന് ശിലാസ്ഥാപന കർമ്മ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കും.

സഭയുടെ പുരാതന ആശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് തടാകം ക്രിസ്തു ശിഷ്യ ആശ്രമം. ആശ്രമ സ്ഥാപകൻ സഭാ ബന്ധു ബിഷപ്പ് പെക്കൻഹാം വാൽഷ്, പത്നി ക്ലാരാ വാൽഷ്, ഡോ. സഖരിയ മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിവരുടെ കബറിടം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചാപ്പൽ എന്ന പ്രാധാന്യവും ഈ ചാപ്പലിനുണ്ട്.

സി. എം. ജോൺ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പ ചിലമ്പിട്ടശ്ശേരിൽ (86) നിര്യാതനായി

ന്യൂജേഴ്സി: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിലെ സീനിയർ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ സി. എം. ജോൺ ന്യൂജേഴ്സിയിൽ നിര്യാതനായി.

മണർകാട് സെന്റ് മേരീസ് ഹൈസ്കൂൾ, കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ അദ്ധ്യാപകനായി പ്രവർത്തിച്ചു. 1988-ൽ വാഴൂർ സെന്റ് പോൾസ് ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായാണ് വിരമിച്ചത്.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് കോട്ടയം ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായി 1963-1966, 1980-1984, 1984-1989 എന്നീ കാലയളവിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പള്ളം സെന്റ് ജോൺസ്, നീലിമംഗലം സെന്റ് മേരീസ്, കുരകം സെന്റ് ജോൺസ്, തൃക്കോതമംഗലം സെന്റ് ജയിംസ്, പാത്താമുട്ടം സ്റ്റീബ, വാക്ത്താനം ഊർഗലോം, നീലിമംഗലം മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് കാതോലിക്കേറ്റ് സെന്റർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ വികാരിയായി അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

1989-ൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യ നാടുകളിലേക്ക് കുടിയേറിയ അദ്ദേഹം ന്യൂ ജേഴ്സി ലിൻഡൻ സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവക സ്ഥാപിക്കുകയും, 1989 മുതൽ 1991 വരെ വികാരിയായും പ്രവർത്തിച്ചു. 1991-ൽ അദ്ദേഹം ഡോവറിൽ സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവക സ്ഥാപിക്കുകയും, 1991 മുതൽ 1996 വരെ ഇടവക വികാരിയായും പ്രവർത്തിച്ചു. 1996 മുതൽ ബ്രൂക്ക്ലിൻ സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയുടെ വികാരിയായിരുന്നു. 2011-ൽ 50 വർഷത്തെ പൗരോഹിത്യ സേവനവുമായി ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചു.

മക്കൾ: മോളി, മിനി, മോൻസി, അലക്സ്. മരുമക്കൾ: സാജൻ ചാക്കോ, തോമസ് ജെക്ക്, ഐറീൻ ജോൺ, രഞ്ജിനി അലക്സ്.

കൊച്ചി ഭദ്രാസനാധിപൻ അഭി. ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വരികോലി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളിയിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചപ്പോൾ.

സി.പി.ഐ. നേതാവ് ബിനോയ് വിശ്വം എം.പി. തിരുവല്ല ബന്ധി അരമനയിൽ യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്തമോസിനെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ.

തുടർച്ചയായി 19മത് വർഷവും ശബരിമല കയറാൻ തോനയ്ക്കാട് വഴി വന്ന അയ്യപ്പ സഹോദരങ്ങൾക്ക് തോനയ്ക്കാട് യുവജനപ്രസ്ഥാനം സ്വീകരണം നൽകി. തോനയ്ക്കാട് യുവജനപ്രസ്ഥാനം പ്രസിഡന്റ് റവ. ഫാ. കെ. എം വർഗീസ് കളിക്കൽ, വൈസ് പ്രസിഡന്റ് അൻസു ജോസഫ് മാത്യു, സെക്രട്ടറി ബോബി, ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറി അലൻ എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകി.

ദേവാലയ കുദാശ

മസ്കറ്റ്, ഗാല സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവക പുതിയതായി നിർമ്മിച്ച ദേവാലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായി വരുന്നു ഡിസംബർ 7 വെള്ളി , 8 ശനി ദിവസങ്ങളിലാണ് കുദാശ. പ. പൗലോസ് ദിതീയൻ ബാവ ദേവാലയ കുദാശക്കു നേതൃത്വം നൽകും. അഹമദാബാദ് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്, ഗീവർഗീസ് മാർ കുറിലോസ്, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്തമോസ് എന്നിവർ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിക്കും.

വെള്ളിയാഴ്ച വൈകിട്ട് സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തോട് കൂടി ഒന്നാം ഘട്ടം കുദാശ . ശനിയാഴ്ച രാവിലെ പ്രഭാത നമസ്കാരം. തുടർന്ന് രണ്ടാം ഘട്ട ശുശ്രൂഷ നടക്കും. തുടർന്നു മൂന്നിന്മേൽ കുർബാന, പൊതു സമ്മേളനം. ഒമാൻ മത കാര്യാലയ പ്രതിനിധികൾ ഇന്ത്യൻ അംബാസിഡർ, പ്രമുഖ വ്യക്തികൾ തുടങ്ങിയവർ പങ്കെടുക്കും.

ദേവാലയ സമർപ്പണത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ട ഒരുകണക്കു ശ്ലാഘനത്തിനായി വരുന്നതായി വികാരി ഫാ തോമസ് ജോസ്, ഇടവക ട്രസ്റ്റി പി. സി. ചെറിയാൻ, സെക്രട്ടറി കെ. സി. തോമസ്, കൺവിൻ മാത്യു നൈനാൻ, എബി ഉമ്മൻ എന്നിവർ അറിയിച്ചു.

പ്രളയ ദുരിതാശ്വാസ നിധിയിലേക്ക് 15 കുടുംബങ്ങൾ മാത്രമുള്ള അയർ ലണ്ട് സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ആൻഡ് സെന്റ് പോൾസ് കോൺഗ്രിഗേഷൻ സമാഹരിച്ച 5 ലക്ഷം രൂപ പ. കാതോലിക്കാ ബാവായെ ട്രസ്റ്റി അബ്രഹാം ഉതുപ്പ് ഏൽപ്പിക്കുന്നു.

കുവൈറ്റ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാസമ്മേളനം

കുവൈറ്റ് കുവൈറ്റിലെ ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടക്കുന്ന പ്രഥമ 'കുവൈറ്റ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാസമ്മേളന'ത്തിൽ പ. കാതോലിക്കാ ബാവ മൂഖ്യാമിതിയായിരിക്കും. കൽക്കത്താ ഭദ്രാസനാധിപൻ ഡോ. ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഗമത്തിൽ മലങ്കരസഭാ അസ്സോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി അഡ്വ. ബിജു ഉമ്മനും പങ്കെടുക്കും.

നവംബർ 30-ന് വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം 4.30 മുതൽ അബ്ബാസിയ നോട്ടീംഹാം ബ്രിട്ടീഷ് സ്കൂളിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സമ്മേളനത്തിന്റെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിനു വേണ്ടിയുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ കുവൈറ്റിലെ സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാ ഇടവക, സെന്റ് തോമസ് പഴയ പള്ളി, സെന്റ് ബേസിൽ ചർച്ച് സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് ചർച്ച് എന്നീ ഇടവക വികാരിമാരായ ഫാ. ജേക്കബ് തോമസ്, ഫാ. ജിജു ജോർജ്ജ്, ഫാ. അനിൽ കെ. വർഗ്ഗീസ്, ഫാ. സഞ്ജു ജോൺ, ഫാ. മാത്യു എം. മാത്യു എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്നുവരുന്നതായി സംഘാടക സമിതി അറിയിച്ചു.

നിലയ്ക്കൽ ഭദ്രാസന

യുവജനപ്രസ്ഥാന വാർഷികം

റാനി: നിലയ്ക്കൽ ഭദ്രാസന യുവജനപ്രസ്ഥാനം 8-ാമത് വാർഷിക സമ്മേളനം നവംബർ 25-ന് ഞായറാഴ്ച കുറ്റിയാനി സെന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളിയിൽ വച്ച് നടന്നു. ഡോ. ജോഷ്വാ മാർ നിക്കോദീമോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ സമ്മേളനം രാജു എബ്രഹാം എം.എൽ.എ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഫാ. ബോബി ജോസ് കട്ടിക്കാട് പ്രഭാഷണം നടത്തി.

അഖില മലങ്കര യുവജനപ്രസ്ഥാനം വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ഫാ. വർഗീസ് റ്റി. വർഗീസ് ചിന്താവിഷ അവതരണം നടത്തി. യുവജനപ്രസ്ഥാനം ഭദ്രാസന വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ഫാ. സോബിൻ സാമുവേൽ, ജനറൽ സെക്രട്ടറി മിന്റാ മറിയം വർഗീസ്, ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറിമാരായ ജോസ് ജോർജ്ജ് മൽക്ക്, ലിബിൻ ചാക്കോ, ട്രഷറർ അഡ്വ. ബോബി കാക്കാനപ്പള്ളിൽ തുടങ്ങിയവർ നേതൃത്വം നൽകി.

News, Advertisements, Wishes Etc...

Contact ☎ 8078914931

☎ 9446407503

Email: malankaranewsbulletin@gmail.com

Add Size: 15 cm x 10 cm Half Page Jpeg / tif file

മലയാള സാഹിത്യ രംഗത്തെ കുലപതിയായ പ്രൊഫ. എം. കെ. സാനു പ. കാതോലിക്കാ ബാവായെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ.

സഭാജ്യോതിസ്സ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസിന്റെയും ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെയും ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ പ. കാതോലിക്കാ ബാവ ധൂപാർപ്പണം നടത്തുന്നു.

പഴയസെമിനാരിയിൽ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ആഘോഷിച്ചു

കോട്ടയം: സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് ഒന്നാമന്റെയും ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ സംയുക്തമായി പഴയസെമിനാരിയിൽ ആചരിച്ചു. നവം. 24-ന് സന്ധ്യനമസ്കാരത്തെ തുടർന്ന് ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അനുസ്മരണപ്രസംഗം നടത്തി. 25-ന് നടന്ന വി. മൂന്നിന്മേൽ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് പ. പൗലോസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ മൂഖ്യാകർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഗീവർഗീസ് മാർ കുറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഡോ. ജോഷ്വാ മാർ നിക്കോദീമോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, അലക്സിയോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിവർ സഹകർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

അൽവാറീസ് മിഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ശ്രീലങ്കയിലെ കൊളംബോയിൽ നടന്ന അന്തർദേശീയ സെമിനാരിന്റെ ഭാഗമായി മലങ്കരസഭാ സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൊളംബോ ബിഷപ്പും (Cardinal Albert Malcolm Ranjith Patabendige) തമ്മിൽ കൂടികാഴ്ച നടത്തിയപ്പോൾ.